

P. Van Belle

Ronde tweemaal onthoofd

DONDERDAG 23 JULI 1998

43ste JAARGANG - Nr. 30 - 35 Fr.

VLAAMS-NATIONAAL WEEKBLAD

19 26

De Ronde van Frankrijk is onthoofd. Moreel en sportief. De dramatische ontwikkelingen rond de Festinaploeg verdreven het wereldkampioenschap voetbal binnen de kortste keren uit de belangstelling.

De feiten zijn genoegzaam bekend. Er moet niet meer worden op teruggekomen. Wat overblijft zijn twijfels, vermoedens en bange verwachtingen.

Sportief stelt deze Tour weinig of niets meer voor. De enige ploeg die het overwicht van de Telekom en Jan Ullrich kon bedreigen werd verplicht tot opstappen. Dat was een bijzonder dramatisch gebeuren omdat coureurs gestraft werden zonder dat zij op feitelijke overtredingen werden betrapt. Virenque, Zülle, Brochard en Dufaux hadden met vereende krachten mogelijk een dam kunnen opwerpen tegen de overmacht van de ploeg van Walter Godefroot. We zullen het nooit weten.

Moreel werd de geloofwaardigheid van het Tourspektakel ondergraven. Niemand gelooft dat de Festina's de uitzondering waren die de regel bevestigden. Integendeel. Mensen die het kunnen weten stellen dat zij de regel zelf waren. Dat doet zeer natuurlijk. Al had men beter kunnen en moeten weten. De dopingplaag verdween nooit uit het peloton. Zij vindt er zelfs het gedroomde biotoop.

Wanneer het allemaal is begonnen zal wel nooit iemand met zekerheid weten. Maar Martin Ros, de Nederlander die ooit verantwoordelijk tekende voor de uitgave van de prestigereeks *Privé-domein* en gekend staat als een bezeten wielervriend, vertelde ooit dat Fausto Coppi de eerste kampioen van de moderne tijd was. Hij verhieft de wetenschappelijke begeleiding tot kunst. Hij wist wanneer er wat moet genomen worden en hij deinsde daar ook niet voor terug. Mogelijk. Al in de jaren vijftig werden er indianenverhalen verteld. Zij culmineerden. Een dramatisch hoogtepunt werd bereikt toen Tom Simpson stierf op de flanken van de Ventoux. We zetten reuzestappen want we schrijven geen boek en verwijzen nog kort naar de *peer van Pollentierke*. De wielerbond en koersorganisatoren voerden bij momenten de jacht op dopinggebruikers, maar de jagers lopen nu eenmaal altijd achter de stropers aan.

De jongste jaren was het relatief stil op het dopingfront. Er werd nog wel over gepraat maar nooit ontstond vervelend rumoer. Men wist nochtans. De druk op de coureurs werd almaar opgevoerd. Het FICP-puntenklassement verplichtte iedereen die zijn handelswaarde op peil wilde houden tot extra inspanningen. De investeringen in toonaangevende wielerploegen liepen almaar op. Met honderd miljoen kan men hooguit meerijden. Als men braaf is. Wie de top wil halen moet minstens twee keer zoveel op tafel leggen. Het moet almaar harder, het moet almaar meer.

Olympus

(Lees door blz. 3)

Dank u!

In mijn naam en in de naam van mijn kinderen wil ik de vele honderden mensen bedanken die de uitvaartplechtigheid van mijn echtgenote Katelijne zaterdag jl. hebben bijgewoond. Ook de zeer velen die een schriftelijk rouwbeklag stuurden, wil ik danken. Het is niet mogelijk om elk van hen persoonlijk te antwoorden, daarom vraag ik allen langs deze weg mijn dank te aanvaarden. Het geeft een goed gevoel dat zoveel mensen, ook buiten de Volksunie, met ons meeleven in deze rouwperiode. Dank aan allen!

Patrik Vankrunkelsven

De bewoners van de Wetstraat zijn naar huis, met vakantie. De laatste tonen van de *Brabançonne* op 21 juli gaven daarvoor het signaal. Daarmee werd een bewogen halfjaar afgesloten, met voldoende inhoud om er gedurende enkele weken rustig over na te denken. Want de problemen die in de voorbije maanden rezen en nog geen oplossing kregen, duiken in het najaar weer op. Eigenlijk staat het hele vraagstuk kernachtig samengevat op de affiche die de Volksunie net voor de vakantie heeft verspreid: op de achtergrond *België* staat de zin „Deze driehoek draait vierkant. Ons plan is rond.“

Al gaat het om een sloganeske verwoording toch wordt de kern van het probleem goed samengevat. Bovendien hebben de Vlaams-nationalisten niet eens een patent op de vaststelling want deze werd reeds eerder zowel door binnenlandse als door buitenlandse waarnemers gemaakt. Na de jongste staats-hervorming dachten ook wij dat, op enkele schoonheidsfouten na, het 'her-timmerde België' aan een tweede leven kon beginnen. Een unie met twee gemeenschappen die elk hun eigen weg gaan, die samen Brussel besturen, en die - wat zeer belangrijk is - mekaar territorium en bevoegdheden willen eerbiedigen. Het was bijna een hemel op aarde, waarnaar men zelfs vanuit het buitenland kwam kijken. Een federale unie kan echter pas rond-

draaien wanneer de samenstellende delen elkaar ten volle eerbiedigen en wanneer het federale scharnier niet steeds geblokkeerd wordt door (een van) de leden. Wij zijn natuurlijk wel wat gewoon en willen dus niet kleinzerig doen, maar de prikken waarmee Wallonië en Franstalig Brussel *Vlaanderen* onophoudelijk tergen, getuigen van weinig federale trouw.

De driehoek en het vierkant

Wie de geschiedenis kent, weet dat het unitaire België kon voortbestaan dankzij het geduld van de Vlamingen. Omdat deze lankmoedigheid op was geraakt, werd de staat hervormd. Elke deelstaat gaat nu, zoveel als mogelijk, op eigen kracht. En toch blijven de aanvaringen niet uit. In het Brussels hoofdstedelijk gewest aanvaarden de Franstaligen geen verzekerde Vlaamse vertegenwoordiging, noch in het beleid, noch in de administratie. In de Vlaamse Rand rond Brussel aanvaarden de Franstaligen de consequentie van de taalgrens nog

steeds niet, zij beschouwen de faciliteiten als voor eeuwig verworven. In tal van federale overheidsdiensten welgeren de Franstaligen de taalverhoudingen te aanvaarden, in de diplomatie is Vlaanderen nog steeds ondervertegenwoordigd. Wanneer de Vlaamse gemeenschap medeburgers die onder repressie en epuratie hebben geleden financieel tegemoet wil komen, moeten Franstaligen zich met deze intern Vlaamse aanpak eengezind het gemeentelijk stemrecht voor euro-inwijkelingen aan waarborgen voor Vlamingen in Brussel en in de Rand koppelt, dan gijzelen Franstaligen de federale regering. Dit zijn geen alleenstaande feiten. Hetzelfde scenario speelt zich af op de sociaal-economische scène. Overleg tussen werkgevers, werknemers en de federale regering strandt omdat in de twee gemeenschappen andere ideeën leven over tewerkstelling, over werkloosheid, over overheidstussenkost, enz...

Verschillende ideeën kunnen een rijkdom zijn, ware het niet dat zij tussen Noord en Zuid tot conflicten leiden waarmee de federale regering geen blijf weet. Door verregaande compromissen, waarover zijn Vlaamse partijgenoten beschaamd zijn, moet de federale premier zijn kabinet op de been houden. Zodat volgende vragen klinken: op wiens geduld rust het voortbestaan van het gefederaliseerde België? Wie in Vlaanderen

is bereid dit geduld nog verder op te brengen?

Het handhaven van de federale unie, zoals ze vandaag bestaat, is een probleem dat nog voor de verkiezingen van volgend jaar op het tapijt komt. De Wetstraat beseft dat een nieuwe onderhandelingsronde op komst is, er zijn te veel elementen die ze onvermijdelijk maken. Uitspraken over fiscale autonomie, splitsing van Justitie en van Ontwikkelingssamenwerking, de vraag om delen van de Sociale Zekerheid aan de gemeenschappen toe te vertrouwen, enz...; het zijn de voorboden van een onafwendbare evolutie.

Aan de basis ervan liggen twee redenen. Enerzijds de deelstaten die hun bevoegdheden willen uitbreiden, anderzijds de chantage van sommige Franstalige partijen tegenover de federale unie en de onwil om in Brussel een volwaardig Vlaams medebestuur te aanvaarden. Ja, de driehoek België draait vierkant.

Hoe uit deze situatie geraken? Het is de vraag waarop de Wetstraat-bewoners een antwoord moeten geven. Het antwoord uit "de Schelp" kan enkel geformuleerd worden vanuit het besef dat Vlaanderen meer en meer uitgroeit tot een zelfstandige regio van Europa, mans genoeg om z'n eigen weg te gaan.

Maurits van Liedekerke

Bij regen niet, schat!

De komkommertijd is nu wel echt begonnen en tal van dag- en weekbladen hebben dan ook de grootste moeite om hun uitgave te vullen. Het weer is dan altijd een dankbaar onderwerp. Uit een bijdrage in het Belang van Limburg onthouden we alvast dat veel regen de honger naar seks doet afnemen. Het pronken met en bewonderen van (half)ontblote

(boven)lijven is er bij dit weer niet bij en dat verhoogt het libido zeker niet. Een Duits onderzoek toont bovendien aan dat 'toenaderingspogingen' onder een zwaarbewolkte hemel 'negen van de tien keer tot mislukken gedoemd zijn'. De werkgever heeft dan wel weer baat bij dit weer: de arbeidsproductiviteit en het concentratievermogen verminderen weinig.

◆ DOORDEWEEKS ◆

■ Leerkrachten van allochtone oorsprong die in de katholieke scholen **godsdienst** willen geven, moeten aantonen dat ze ook katholiek zijn. In het vrij onderwijs hoeven leerkrachten die dat niet willen dan weer geen godsdienst te geven. De Vlaamse bisschoppen willen dan weer niet meer dat de Islam nog onderwezen wordt in de katholieke scholen.

■ Werkende landgenoten zijn, ongeacht hun opleiding, door de band genomen minder **racistisch** dan werklozen. Ofschoon 27% zich in een Europese enquête 'uitermate racistisch' noemde vindt 75% van de burgers dat discriminatie op gronden als cultuur, geloof en afkomst niet door de beugel kan. 60% ziet een samenleving die bestaat uit mensen uit meerdere culturen wel zitten.

■ In opdracht van Het Laatste Nieuws voerde het bureau Field Research bij 200 Vlamingen van 14 tot 24 jaar een onderzoek uit naar hun houding tegenover Europa. Daaruit blijkt dat jongeren er absoluut geen **Europese identiteit** op nahouden. Slechts 9% van de ondervraagden voelt zich Europeaan.

■ Uit hetzelfde onderzoek blijkt dat het met de **Vlaamse identiteit** heel wat beter gaat. 56% van de ondervraagde jongeren voelt zich Vlaming, slechts 21,5% voelt zich Belg.

■ Het Vlaams Blok dient bijna 1.800 **amendementen** in op het wetsvoorstel dat erin voorziet de dotatie voor partijen met racistische programmapunten te ontnemen.

■ VT4 zal binnenkort een **Infomagazine** brengen dat 'het midden houdt tussen Telefacts en Jambers'. Verzin zelf uw commentaar.

■ In Nederland is een wereldwijd netwerk voor de verspreiding van **kinderporno** aan het licht gekomen.

■ Zijn vorige week in de **adelstand** verheven: Marc Sleen (Nero), Maurice Lippens (Fortis), José Van Dam (opera) en Frie Leysen (KunstenFestivalsArts).

■ Volgens De Morgen zijn de gesprekken tussen Bert Anciaux van ID21 en voormalig CVP-voorzitter **Johan Van Hecke** definitief afgesprongen. Van Hecke wil de CVP niet verlaten.

Le faux-doux

„De demystificatie van de vorst, zozegd in naam van de historische waarheid, is in vele gevallen al bijzonder ver gegaan. Zelfs in De Standaard, een dagblad dat nochtans als sinds mensenheugnis opereert onder de slogan 'Alles voor Vlaanderen, Vlaanderen voor de Koning', verscheen vorige week een dossier dat wat ons betreft de kroon méér ontbloot dan strikt noodzakelijk is. (...) wat zijn we er nu bij gebaat in De Standaard te lezen dat zelfs hare majesteit koningin Fabiola haar overleden echtgenoot omschrijft als 'un faux-doux', lees: een schijnheiligheid en een koppige steenezel?'

Jo Van Damme in Pmagazine van 16 juli 1998.

JAAK SCHRIJFT EEN BRIEF

„Mijnheer de Directeur, voornoemde heeft het tweede leerjaar 2 keer gedaan. Nu heeft hij het 4de leerjaar 2 maal gedaan. Hij zou liefst willen overschakelen naar de speciale bouwvakafdeling van het Bijzonder Onderwijs, omdat deze richting meer op praktijk afgestemd is. Om naar het Bijzonder Onderwijs over te schakelen heeft hij echter een attest van het P.M.S. nodig. Mag ik U vragen dit attest af te leveren? In de hoop, Mijnheer de Directeur, dienaangaande spoedig iets te mogen vernemen, verblijf ik, met oprechte hoogachting, Jaak Gabriëls.” Bovenstaande brief komt van Jaak Gabriëls en is gericht aan een PMS-centrum in het Maasland. Het PMS-centrum had immers over de vraag van de leerling (12 jaar!) een negatief advies gegeven: de jongen is verstandig en kan een niveau hoger dan BUSO gemakkelijk aan. Bovendien zou de jongeman de vijf jaren BUSO met de vingers in de neusgaten doorlopen. En zou hij op zijn 17de afgestudeerd zijn, daarmee opnieuw een probleem creërend: de leerplicht duurt tot 18 jaar. De ouders wisten dat en hen is dan ook het advies gegeven dat hun zoon het een niveau hoger zou proberen. 'Waar moet die man zich mee?' was dan ook de terechte PMS-reactie op Gabriëls' schrijven. Het is ook onze bedenking. Anderzijds moet ook de burger die bij de VLD'er op bezoek ging, zich eens dringend de vraag stellen wat voor maatschappij hij of zij nu eigenlijk wil. Ofwel

staat hij oprecht achter een Nieuwe Politieke Cultuur en draagt hij daar de consequenties van, ofwel laat hij alles bij het oude. Het PMS-centrum heeft overigens beleefd, maar kordaat geweigerd het gevraagde, eerder zeldzame, attest af te leveren.

GEWEIGERD

De Nederlandstalige kamer van de Raad van State heeft de schorsing van de rondzendbrief over de faciliteiten geweigerd. Tegen de brief van Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden Leo Peeters (SP), dienden drie inwoners van de gemeente Linkebeek klacht in. De gemeente Linkebeek ondernam dezelfde stap, voerde aan dat de rondzendbrief de gemeentelijke diensten zou verstoren. In de brief staat dat Franstaligen uit de faciliteitengemeenten telkens opnieuw hun documenten in het Frans moeten aanvragen.

De Nederlandstalige kamer van de Raad van State is van oordeel dat de rondzendbrief voor de inwoners van de faciliteitengemeenten geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent. Het rechtscollege meent tevens dat Linkebeek onvoldoende kan aantonen dat de brief de gemeentelijke diensten zou verstoren. Het arrest van de Nederlandstalige kamer sluit aan bij een eerder arrest van de *taalgemengde* kamer. Wel moet de Raad zich nog ten gronde uitspreken omdat de klachten ontvankelijk zijn verklaard. De Franstaligen menen nu reeds dat de rondzendbrief in strijd is met de taalwetten. Ze

beroeven zich bovendien op de gemeentelijke autonomie om de brieven niet te moeten toepassen.

MILIEUTAKS

Minister Peeters en met hem de Vlaamse regering maken zich weinig zorgen om het protest van de Franstaligen. Door middel van de arresten heeft de Raad van State aangegeven dat de Vlaamse voogdijoverheid het recht heeft de taalwetten op haar grondgebied te interpreteren. Volgens de Raad houden de rondzendbrieven geen overtreding van de taalwetten in.

De Vlaamse regering, noch de provincie Vlaams-Brabant dralen om de rondzendbrieven toe te passen. Zo heeft gouverneur Lodewijk De Witte de milieubelasting van de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem geschorst. De gemeente stuurde de aanmaning tot betaling van de huisvuilbelasting in de taal van de betrokkene. Dat is een aanfluiting van het territorialiteitsprincipe, want de faciliteitengemeenten moeten hun documenten in het Nederlands opstellen. Volgens de rondzendbrief van de Vlaamse regering kunnen anderstalige inwoners een vertaling aanvragen. Door de niet-toepassing van de rondzendbrief derft Wezembeek-Oppem 12,5 miljoen fr.

AFGEVOERD

De discussie over het toekennen van gemeentelijk stemrecht aan EU-onderdanen is tot minstens na het parlementair reces afgevoerd. Daardoor haalde premier Dehaene bakzeil. Met een veroordeling van de Europese commissie in het achterhoofd, wou de premier de toekenning van het stemrecht zo snel mogelijk met een tweederde meerderheid laten goedkeuren.

Eerder poogde Dehaene het stemrecht voor Europese onderdanen met een gewone meerderheid te laten stemmen. De Raad van State maakte dit voornemen met de grond gelijk. Dehaene bleef eerst koppig vasthouden, maar beet, allicht onder druk van zijn eigen partij, in het zand. Daarop ging de premier alsnog op zoek naar een tweederde meerderheid. Samen met de socialistische partner koos hij voor een *ménage à trois* met de PRL-FDF. Deze partij ziet in de onvoorwaardelijke toekenning van het Europees stemrecht een ideaal middel om de Vlamingen in Brussel en de Rand te treffen. De PRL en vooral het FDF geven hun droom van het ééntalig Brussels gebied dat zich liefst tot ver buiten de vastgelegde taalgrens uitstrekt, niet op. Een dergelijke strategie kan nog beter onderbouwd worden wanneer aan het Europees stemrecht ook het vreemdelin-

Ideale gids

„Je grote liefde verstikte telkens het ongeduld als ik je weer eens te lang alleen liet. Je koppelde deze liefde aan realiteitszin, een mysterieus recept dat van jou de ideale gids van ons gezin maakte. Maar ook andere taken vervulde je met je spontane vanzelfsprekendheid waar iedereen van hield: een vriendelijke stem voor de patiënten, als zus en als tante door iedereen geliefd, aan mijn zijde, fier maar ook met kritiek waar het moest, bij politieke en academische activiteiten. Toen werd je ziek, voor wij het wisten begon je strijd. Levenslust dreef je zover je kon (...). Want je wist dat je zoveel zou moeten missen: de jongens voor het eerst zien fietsen, hun rapporten, de eerste vlinders, een nieuw gezin... Dat afscheid viel je veel zwaarder dan de angst om te sterven.” Naast nagenoeg alle mandatarissen van VU, namen ook vertegenwoordigers van andere partijen en van de Vlaamse regering aan de uitvaartplechtigheid deel.

Ongeveer 1.500 mensen woonden zaterdag jl. in de Sint-Niklaaskerk van Vorst-Laakdal de uitvaartplechtigheid bij van *Katelijne Boogers*, moeder van vier kinderen en echtgenote van waarnemend VU-voorzitter *Patrik Vankrunkelsven*. In het doodsprentje schreef de echtgenoot een aangrijpende tekst, waarvan volgend fragment.

Waarde Heer Hoofdredacteur,

Vriend De Liedekerken, gij zijt verdorie nen echten duvel! Gij laat het immers toe dat één uwer schrijvelaars zich in minachtende stijl uitlaat over de sollicitatieprocedures in Antwerpen. Het is toch niet omdat gij gene kleine hebt die kan communiceren, dat ge daarom zomaar de kansen van anderen kunt verkwanselen. Ons Ludwina kan het nu wel vergeten. 'k Had haar nochtans aangeraden zich in te schrijven zodat ik van al dat geratel verlost was.

Op het gesprek ging het al mis. Eerste examenvraag: 'Wat leest U?'. 'WIJ' antwoordde ze. 'Mevrouw, ik lees de Frut, maar wat

leest U?' 'WIJ' antwoordde ze weer, geheel naar waarheid. 'Madam, als ge denkt dat ge met mijne wortel kunt spelen dan zijt ge aan het verkeerd adres.' 'Meneer ik lees dat gazetje van de volksunionisten'. De Liedekerken: nog voor ze het half had uitgesproken, lag uw periodiek al voor haren neus. 'Gij durft, madam', zei de inmiddels rood aangelopen personeelschef. 'Volg eerst eens een cursus in wellevendheid. Ge kunt u inschrijven bij de vakbond, daar zie!'

Maar wat nog erger is, vriend van de bovenste beste plank, is dat gij ook niet helemaal zonder zonde zijt. Want op bladzijde acht zag ik vorige week een bijzonder heldere foto van Toon van Overstraeten en Bob Maes op de wereldtentoonstelling in

Lissabon. Ik lees dat ook hun 'echtgenoten' op het prentje stonden. Ik heb beide heren opgezocht en telkens wanneer ik aanstalten maakte om mij van de echtheid van een en ander te vergewissen, werd ik buitengekegeld. De Liedekerken: daar dampst mij de koekoek. Ofwel was de verbouwing zeer geslaagd ofwel waren het hun 'echtgenotes'. Ik vraag dan ook uw persoonlijke tussenkomst om een en ander – vooral mijn neus – weer recht te zetten.

Uw onthutste,

De Gele Geeraerts

◆ DOORDEWEEKS ◆

genstemrecht wordt ingevoerd. PRL en FDF pleitten daarvoor, geenszins uit solidariteit met de vreemdelingen, maar om andermaal de Vlamingen een hak te zetten. Het kartel eist een versoepeling van de naturalisatieprocedure. Dat betekent dat de migranten in feite geen stemrecht zou worden toegekend zolang ze de Belgische nationaliteit niet zouden aannemen. Dat de inwijkelingen hier reeds jaren wonen, belastingen betalen en zelfs worden meegerekend bij de zetelverdeling is voor PRL-FDF van geen tel. En of de migranten al dan niet de streektaal moeten kennen, is blijkbaar niet van belang. Het kartel streeft niet naar integratie, enkel naar verovering van stemmen in het belang van de 'Franstaligen'.

REMISE

Toch wensten niet alle Franstalige liberalen zich in de agressieve strategie naar verovering van macht en grond in te schrijven. Een belangrijke groep binnen de PRL vreest dat de toekenning van gemeentelijk migrantenstemrecht vanaf 2006 door de achterban zal kwalijk genomen worden. Bovendien wordt aangenomen dat de stemmen van de inwijkelingen vooral de sociaal-democraten of groenen zal versterken. Met de verkiezingen in het vooruitzicht begonnen PRL en FDF hun staart in te trekken.

Ook binnen de CVP heerst onenigheid over het migrantenstemrecht. De rechtverleugel is er niet mee opgezet. Anderen vinden het niet verstandig om het dossier aan het stemrecht voor EU-onderdanen te koppelen. Nog anderen kunnen niet aanvaarden dat zowel EU-onderdanen als migranten stemrecht zou worden toegekend zonder dat daaraan Vlaamse waarborgen worden gekoppeld. Vooral Brigitte Grouwels en Vlaams minister-president Luc Van den Brande behoren tot deze groep. Dehaene blafte Grouwels af, eerst moest volgens de premier het EU-stemrecht worden ingevoerd, een betere vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel „zou later wel geregeld worden.”

Het schaakspel tussen de premier en de 'tegendraadse' mandatarissen binnen zowel PRL als CVP is op een remise uitgelopen. Het heikele dossier is uitgesteld tot na het parlementair reces. De discussie is zo beladen dat sommigen vrezen voor de stabiliteit van de regering. Van den Brande stelt daarom voor de toekenning van het EU-stemrecht pas tijdens een volgende legislatuur te bespreken. Op die manier kan het dossier worden gekoppeld aan de staats hervorming. Op dat moment ligt de minimumvertegenwoordiging voor de Vlamingen in de Brusselse instellingen op tafel.

STADSLIJSTEN

Naar alle waarschijnlijkheid zullen de Brusselse Vlamingen voor de volgende verkiezingen voor de Brusselse hoofdstedelijke raad met twee stadsljsten uitpakken. De Brusselse fracties van SP en Agalev hebben beslist om samen met onafhankelijken een gemeenschappelijke lijst in te dienen.

Eerder onderhandelden VU, SP en Agalev over een gezamenlijk project. De VU besliste om zelf het initiatief tot vorming van een open stadsljst te nemen. Ze nodigde daarbij ook de VLD uit. SP en Agalev moeten echter niet van de VLD weten. De VU onderhandelt nu verder met VLD, ID21 en onafhankelijken.

Ze Zülle de Tour niet winnen...

M. Herremans

99% van de renners gebruikt doping, zegt een Zwitserse arts. Een lid van de Vlaamse antidopingscommissie, de Antwerpse apotheker Nijs, bevestigt deze krasse uitspraak. Maar niet alleen de wielrennerij wordt getroffen, ook in andere sportdisciplines draait de dopingmachine volop. Maar wie doorbreekt de zwijgplicht?

De internationale topsport is ziek

De Duitse renner Jan Ullrich piekt naar de Tour toe. Dat betekent dat hij niet mag falen. Hetzelfde geldt, gold moeten we nu schrijven, voor de Festina's. Van die „gemerkte” ploeg vertelden de sportieve verantwoordelijken dat gecontroleerd dopinggebruik eigenlijk de normaalste zaak van de wereld is geworden. Toen het allemaal in de openbaarheid kwam bleek plots niemand achterover te vallen. Integendeel. In het peloton voelde men mee met de Festina's. Men zal wel weten waarom?

We wensen ons niet te verlezelen in hoogdravende bespiegelingen. We verwijzen naar twee krantenbijdragen. In *Gazet van Antwerpen* zegde apotheker Nijs, al vijfentwintig jaar lid van de Vlaamse antidopingscommissie – die overigens vandaag niets meer voorstelt –: „Het gebeurt ook in voetbal, atletiek, zwemmen, triatlon... Noem maar op. Als ik Michel D'Hooghe hoor zeggen dat alle controles op het WK negatief zijn geweest, dan val ik bijna van mijn stoel. Dat zegt de UCI ook altijd. Voetbal is geen ulthoudingssport maar Epo en groeihormonen worden er zeker gebruikt. (...) Toen ik het verhaal van Ronaldo hoorde dacht ik al aan doping. Een reactie van een neuroloog bevestigt dat.”

Verder lezen we: „Epo en groeihormonen deden meer dan 10 jaar geleden hun intrede in het peloton. Niet in Italië zoals algemeen aangenomen, maar hier bij ons. Er is getest op jonge renners die het met hun leven hebben bekocht. Bij een post-mortem onderzoek in Gent is bij die jongens een cardiologische afwijking vastgesteld, maar net die erfelijke afwijking zorgde ervoor dat hun weerstand minder groot was bij een dopingkuur. Men is ermee gestopt maar in Italië hebben ze nadien bloedverdunders toegevoegd. (...) Wat opvalt telkens de dopingpuist openspat, is de plotse verontwaardiging. De ontkenningen, de hypocrisie dus ook, in peloton, entourage en – toegegeven – in de pers. (...) Men doet alsof de Tour op water en brood wordt gereden. Dat kan niet. Maar er zijn andere methodes, zoals wetenschappelijke training en voeding. (...) Ze lachen met mij, maar ik beweer dat een begeleid atleet die plekt, nog altijd kan winnen van een gedopeerde. Tenminste één of enkele dagen. Langer niet.” Apotheker Nijs besluit met een alles verpletterende verwijzing: „De uitspraak van de Zwitserse arts die zegt dat 99 procent van de renners doping gebruikt, klopt.”

In *De Standaard* lezen we onder de titel „Verhaal van X haalt *L'Equipe* niet” dat een journalist van deze sportkrant een interview met een renner had afgenomen – en op band had vastgelegd – waarin deze zonder namen te noemen een boekje opendeed over de leefwereld van de coureurs. Ondanks de renner vooraf toestemming had gegeven voor publicatie kwam hij op zijn beslissing terug. Vermoedelijk onder druk, mogelijk om de wetten binnen het milieu niet te schenden, misschien werd de renner zelfs bedreigd.

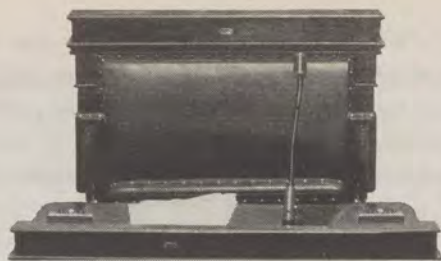
Uiteindelijk werd de wet van de stilte gerespecteerd. Onvermijdelijk evenwel lekte de teneur van het gesprek uit. Belangrijk schijnt ons dat de renner de verdediging opnam van verzorger Willy Voet die volgens hem helemaal geen dealer was. De renner zegde ook dat wat met Festina gebeurde in wezen bij elke andere ploeg had kunnen gebeuren, dat Epo al vier jaar gebruikt wordt in het peloton en dat de dopingmachine niet te stoppen is omdat niemand van de betrokkenen binnen de wielrennerij bereid is om een stap terug te zetten.

Geef toe, het is veel om verteren. Voor ons staat evenwel vast dat de internationale topsport – en het gaat heus niet enkel om wielrennerij – nood heeft aan grote leiders, aan mensen met visie en mensen met ethische principes. Wij hebben al vaak de nood geklaagd over de toestanden in onze sportwereld. De voetballerij op kop. Uitbreiding is onvermijdelijk. Herinner de beschamende machtsstrijd tussen Blatter en Johansson binnen de Fifa. Nu, op het ogenblik dat in Ierland de belangrijkste wielervedstrijd van het jaar werd op gang geschoten, zaten Hein Verbruggen en zijn vrienden in Cuba naar kampioenschappen voor jongeren te kijken. Men kan op veel manieren vakantie houden.

Olympus

Stof tot spreken

Wanneer u uw belastingbrief nog moet indienen, geven wij u deze tip mee: sjoemel naar hartelust, maar zorg ervoor dat uw aangifte er wel 'netjes' uitziet. Dat is alvast de conclusie die kan getrokken worden uit het antwoord van minister van Financiën Viseur aan kamerlid Fons Borginon. Deze laatste vroeg hoeveel klachten er de voorbije vijf jaar bij de

Bijzondere Belastinginspectie (BBI) zijn binnengekomen, hoe ze worden behandeld en tot welk resultaat het

onderzoek heeft geleid. Op het aantal klachten heeft de BBI geen zicht: statistieken worden niet bijgehouden. Een klacht wordt alleen verder onderzocht wanneer ook de gegevens van het aanslagformulier uitwijzen dat een 'verificatie' verantwoord is. En van de resultaten van die verificatie worden geen aparte statistieken bijgehouden. Ga daar aan staan!

◆ WETSTRAAT ◆

De elf-juli toespraken van de Vlaamse politieke tenoren stonden bol van de staatshervormingsretoriek. Over het principe van de fiscale autonomie lijkt in Vlaanderen een consensus te bestaan. De concrete uitwerking ervan houdt echter nog veel discussiestof in.

Veel is mogelijk

Bijna alle Vlaamse partijen beklemtoonden dat er in 1999 een nieuwe staats-hervormingsronde moet komen. In heel wat toespraken werd daarbij gezinspeeld op een nieuwe dialoog van gemeenschap tot gemeenschap. Die idee was voordien al in de praktijk gebracht door de groep *Vlaanderen Morgen* rond *Hugo Schiltz* (zie blz.3). Ook VLD-voorzitter *Guy Verhofstadt* en de Vlaamse minister-president *Luc van den Brande* (CVP) gaan nu uit van een confederaal model. „De onderhandelingen van deelstaat tot deelstaat moeten niet meer zozeer gaan over wat er nog gedefederaliseerd moet worden; we moeten ons vooral afvragen welke taken Vlaanderen en Wallonië nog gemeenschappelijk wensen op te nemen”, klonk het op de Vlaamse feestdag uit de mond van de minister-president.

HOOPVOL

Vraag blijft natuurlijk welke houding VLD en CVP zullen aannemen wanneer deze verklaringen op het terrein hard gemaakt moeten worden. Afgaande op de vrijblijvende stellingnamen rond het EU-stemrecht die in diverse CVP-geledingen werden ingenomen, blijft voorzichtigheid geboden. In VU-middens worden vragen gesteld bij het gebrek aan activiteit dat de VLD-fractie in de commissie *Staats-hervorming* van het Vlaams Parlement tot op heden aan de dag legt. Over fiscale autonomie werden sterke stellingen geponeerd op het VLD-congres die bovendien een luide weerklank kregen in de pers. Deze werden echter tot nu toe niet verdedigd in het parlementaire debat. En deze keer kan de VLD zich niet verschuilen achter een totaal onwillige

VU-fractie-leider in het Vlaams parlement *Paul Van Grembergen* ziet een aantal gezonde uitgangspunten in het SP-voorstel over fiscale autonomie.

SP-fractie. Het lijkt er immers op dat *Robert Voorhamme* en *Norbert De Batelier* erin geslaagd zijn de – althans Vlaamse - SP-fractie te overtuigen van de nood aan eigen fiscale hefboomen. Vanuit strategisch oogpunt zou het voor de SP trouwens gevaarlijk zijn dit politieke thema volledig aan de Vlaamsgezinden in het parlement over te laten. De SP-fractie kwam dan ook vorige week met een beginselverklaring over fiscale autonomie voor de dag.

Die verklaring stemt *Paul Van Grembergen*, VU-fractie-leider in het Vlaams parlement, hoopvol. Hij ontwaart er een aantal gezonde uitgangspunten in, die zopas ook werden aanvaard in het redactiecomité dat in de schoot van de commissie *Staats-hervorming* krachtlijnen voorbereidt m.b.t. fiscale autonomie. Zo benadrukte dit comité reeds dat fiscale autonomie tot een doeltreffender beleid leidt. Beleidsmakers zullen er beter toe aangespoord worden een verantwoord beleid te voeren. Ze kunnen de verantwoordelijkheid voor te hoge belastingen niet meer op de federale overheid afwentelen. De controle van de belastingbetaler zal ook leiden tot een grotere legitimiteit van het Vlaams Parlement. Het redactiecomité voegt er echter onmiddellijk aan toe dat deze hervorming niet mag leiden tot een verhoging van de globale belastingdruk. Door de deelstaten ingevoerde belastingen mogen ook niet meer door het federale bevoegdheidsniveau afgeschafte of beperkt worden. Analooq met de uitgavenbevoegdheden pleit men aldus voor de afschaffing van de hiërarchie der normen op het gebied van de fiscaliteit.

POLITIEKE WIL

Er wordt ook erkend dat het bestaan van de Monetaire Unie de deelstaten de mogelijkheid verschaft een eigen fiscale politiek te voeren. Die uitspraak heeft verregaande gevolgen. Ze houdt niet alleen in dat de pas opgerichte Europese Monetaire Unie geen hinderpaal vormt voor de uitbreiding van de fiscale autonomie. Er wordt ook toegegeven dat de Belgische Monetaire Unie geen beletsel is voor fiscale autonomie. Voorheen ging men eerder van de omgekeerde stelling uit, ondanks het onbetwistbare feit dat in tal van andere landen de monetaire unie en fiscale autonomie hand in hand gaan. De verdedigers van het federale model zullen dus andere argumenten moeten aandragen om de drang naar meer economische en politieke zelfstandigheid van de deelstaten te temperen. Tot slot wordt in de preambule van de krachtlijnen erkend dat een omkeerbaar, doorzichtig en op objectieve parameters georganiseerd solidariteitsmechanisme tussen de deelstaten georganiseerd moet worden. Tegelijk wordt beklemtoond dat het niet meer kan dat de ontvangende deelstaat per hoofd meer overhoudt dan de betalende deelstaat. Deze uitgangspunten zullen begin september worden aangevuld en concreter uitgewerkt. Op basis van de uitgangspunten is veel mogelijk op voorwaarde dat er voldoende politieke wil bestaat.

Schaarbeekse informatiedienst vindt Nederlands „niet nodig”

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft een klacht van VU-senator *Bert Anclaux* tegen het Schaarbeekse gemeentelijk informatieblad *1030* gegrond verklaard. Zeer belangrijke informatie, waaronder opleidingsmogelijkheden voor werkzoekenden, werd in het blad bijna uitsluitend in het Frans weergegeven. Daarop nam *Bert Anclaux* contact op met *La mission Locale de Schaarbeek*. De senator wou de proef op de som stellen en nagaan of de dienst zich wel terdege bewust was van de overtreding van de taalwet. En, ja hoor, de uitsluitend Franstalige redactie was daarvan op de hoogte. Maar, een Nederlandstalige versie van de informatie vond men „toch echt niet nodig.”

„Waarom niet?”, zo vroeg *Anclaux* zich af. Hem werd nog een prettige dag toe-

VU-senator *Bert Anclaux* legde verschillende malen klacht neer bij de VCT. In het Schaarbeekse informatieblad *1030* wordt louter Franstalige informatie weergegeven. De VCT acht de klachten gegrond.

gewenst en toen klonk de bezettoon. Inmiddels werd klacht neergelegd bij de VCT. Want ook het jongste nummer van *1030* bevat uitsluitend Franstalige artikels. *Anclaux* is vastbesloten om, indien nodig, bij elke editie van het blad klacht neer te leggen. Hij verzocht ook de minister van Binnenlandse Zaken *Louis Tobback* (SP) om er bij het gemeentebestuur van Schaarbeek op aan te dringen zijn negatieve en discriminerende houding te wijzigen.

Bert Anclaux: „Nederlandstalige inwoners van Schaarbeek wordt voor hen levensbelangrijke informatie ontzegd. Dit is ronduit discriminerend en getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de Vlamingen en bovendien een belangrijk deel van de Brusselse bevolking.”

Wouter Vandebos

WIJ van 26 maart jl. had het over de vele gezichten die "de vijanden van Corsica" hebben, het artikel verscheen n.a.v. de moord die daar eerder dit jaar op de prefect van Frankrijk werd gepleegd. Met het sturen van een krachtige figuur hoopt Parijs de rust op het île de beauté te herstellen. Maar wie het palmares van de nieuwe prefect kent, vreest dat de confrontatie niet meteen uit de wereld is.

◆ LANDUIT ◆

De moord op Claude Erignac, prefect van Frankrijk op het eiland Corsica, in februari jl., is door een overweldigende meerderheid Corsicanen afgekeurd geworden. In groten getale zijn zij op straat gekomen om hun afschuw te uiten, niet alleen voor die éne moord, maar ook voor de vele moorden die het leven op Corsica de jongste tijd tot een hel dreigen te maken. Het gaat hoofdzakelijk om moorden tussen zich nationalistisch noemde verzetsgroepen, al dan niet vermengd met maffiosi; en natuurlijk af en toe ook tegen zinnebeelden van de staat Frankrijk gericht.

HET BOEKJE VAN BERNARD BONNET

Al die moorden brengen de niet-gewelddadige nationalistes, vooral in de UPC (*Unioni di Populi Corsu*) gegroepeerd, haast tot wanhoop. Niet zonder reden vreest deze nu dat het kind met het badwater zal worden uitgegoten, m.a.w. dat ook uitgesproken democratische uitingen van verzet tegen het Frans-centralistische bestuur door het volk niet meer zullen gevolgd worden of klappen zullen krijgen van de Franse overheid. Hun vrees is amper geuit of zij wordt bewaarheid. De nieuwe Franse prefect Bernard Bonnet is een vastberaden man, schrijft Mia Doornaert in *De Standaard* van 11 juni jl. Zij geeft enkele staaltjes van zijn optreden: een honderdtal dossiers opgesteld over geknoei met openbare aanbestedingen en over overtredingen van de decreten inzake ruimte-ordening en misbruik van openbare gelden, een zonder vergunning opgetrokken vakantiedorp *manu militari* afgebroken. Wij zijn geneigd, de man toe te juichen. Wij ontvingen over hem echter inlichtingen die de vrees van onze Corsicaanse geestesgenoten moeten vergroten. Vooraleer tot prefect van Corsica benoemd te worden, is Bernard Bonnet 4 jaren lang prefect geweest van het departement *Pyrénées Orientales*, dus o.m. van Noord-Catalonië. Over zijn houding tegenover de daar levende en daar thuis-horende volksgroep willen we zijn boekje eens opendoen.

■ Op 20 maart 1996 belegt Bonnet een persconferentie om zijn „woede” te uiten over het feit dat het Barcelonese (dus in het buitenland verschijnende) dagblad *Avui* een kaart gepubliceerd had van de Catalaanse landstreken zonder de grens (met Frankrijk) aan te geven.

■ Van de weeromstuit verklaart Miguel Reniu, directeur-generaal van de dienst *Taalpolitiek* bij de autonome regering van Catalonië (Spanje) dat de houding van prefect Bonnet de Catalaanse taal bedreigt. Hij verwondert er zich over dat

„het land dat de Rechten van de Mens uitgevonden heeft, ze zelf niet eerbiedigt”.

■ Op 17 april brengen alle in het parlement van de Generalitat vertegenwoordigde partijen kritiek uit op de houding van de Franse prefect: *Convergencia i Union* (de partij van president Pujol), PSC, *Partit Popular* (mee aan de macht te Madrid), *Esquerra Republicana de Catalunya* en IC. Een diplomatiek incident is geboren.

Franse donderbui boven Corsica

■ President Pujol wijt de aanval van prefect Bonnet aan de toename van grensoverschrijdende betrekkingen, die in het kader van Europa onvermijdelijk en economisch noodzakelijk zijn.

■ Het raakt de kleren niet van de prefect. Volhardend in de boosheid schrijft hij op 15 april een lange brief aan de burgemeesters van zijn departement, aan de burgemeestersverenigingen en aan de onderprefecten, om hen te herinneren aan de wet-Toubon. (*Dit is de wet die alleen het Frans als officiële taal in Frankrijk erkent*). In één adem dreigt Bonnet de verkozenen met intrekking van alle toelagen indien zij toch het Catalaans zouden gebruiken.

■ In juni oefent hij druk uit op de directeur van de Post te Perpignan om een tweetalige tentoonstelling over straatnamen ongedaan te maken. Hij vraagt zelfs dat de voor de tentoonstelling verantwoordelijke ambtenaar zou gestraft worden.

■ Op 27 januari 1997 daagt Bonnet de stad Perpignan voor een administratieve rechtbank omdat deze de spelling van Catalaanse plaatsnamen in haar kadaster verbeterd had. Hij vangt bot.

■ Zijn herhaalde tussenkomsten tegen dezelfde stad om te verhinderen dat de leden van de Catalaanse partij *Unitat Catala* in haar Raad zouden plaats nemen, verdienen een plaats in deze opsomming.

■ Het gemeentebestuur van Soler moet het van hem eveneens ontgelden, omdat het in 1995 een *Catalaansachtige* kleuterschool geopend had.

■ In december 1997 tracht Bonnet de plechtigheden rond de *Pessebre* te verhinderen. Dit zijn traditionele, volkse en dus in het Catalaans verlopende feesten rond het kerstgebeuren.

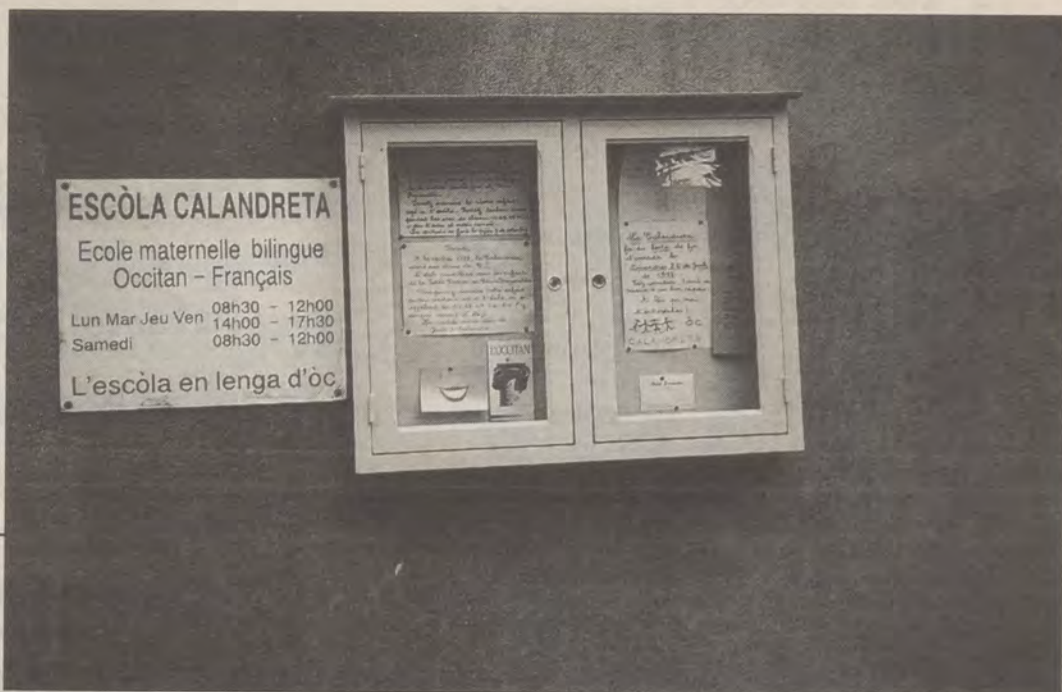
■ In januari 1998 weigert hij verenigingen te registreren die een Catalaanse naam dragen. Ze moeten hem naar het Frans vertalen.

Bernard Bonnet: de komst van deze Jacobijnse ijzervreter belooft niet veel goeds voor nationalistisch Corsica.

joen mensen en is door de Verenigde Naties als een officiële taal erkend.)

■ Tijdens een recital van de Corsicaanse zanggroep *I Murvini* slaagt zanger Luis

■ In Noord-Catalonië zijn nog *Stratae*, oude Catalaanse wetten, geldig. De prefect weigert ze toe te passen, zagezegd omdat ze in het Catalaans gesteld zijn.

■ Met de pers van Barcelona komt Bonnet nogmaals in aanvaring nadat hij verklaard heeft dat het Catalaans een dialect is en niet voor alle gebruik geschikt. (*Het Catalaans wordt gesproken door 10 mil-*

Llach er in, *L'Estaca*, de heel-Catalaanse hymne, te zingen, spijs pogingen van prefect Bonnet om dit te dwarsbomen.

FRANS OPZET

Wij willen de lezer een langere opsomming besparen. Het is wel duidelijk dat prefect Bernard Bonnet een overtuigde Frans-centralistische Jacobijn is en dat zijn kordaatheid nog tot wat anders strekt dan tot een operatie „schone handen” op Corsica. Hij moet er heel uitdrukkelijk het (Corsicaans) nationalisme of zelfs het gewoon Corsicaans-zijn gaan bestrijden. De Franse staat is grotendeels verantwoordelijk voor het ontstaan van een gewelddadig Corsicaans nationalisme. Hij heeft nooit blijk gegeven van begrip voor, laat staan van berouw over het minachten van de Corsicaanse eigenheid.

Na de moord op een prefect beperkt hij zich tot het herstellen van de Franse orde, zonder zich over eigen tekortkomingen te bezinnen of nog maar die indruk te geven. Prefecten zoals Bernard Bonnet zijn ongeschikt om departementen te leiden waar rekening moet gehouden worden met een anderstalige bevolking. Uitgerekend zulke figuren worden er voor uitgekozen. Want net voordat Bonnet in allerijl en dringend naar Corsica geroepend werd, was hij aangeduid voor... Colmar, in de Elzas.

Karel Jansegers

Op veel plaatsen in Frankrijk bestaan er "tweetalige scholen". Zo is er in Carcassone een *escòla en lenga d'òc*, een kleuterschool *Occitan-Français*.

5

Olaerts: vierdubbele klacht tegen Voerense burgemeester

In vorige WIJ brachten wij verslag uit over de gebeurtenissen op 11 juli in Voeren. De lezer weet dat in dit stukje Limburg luim en ernst dicht bij elkaar liggen en de fratsen van de heren Happart en Smeets altijd goed zijn voor een resem aanklachten. Ook nu weer! VU-kamerlid Hugo Olaerts heeft een vierdubbele klacht neergelegd tegen burgemeester Smeets.

Deze betreffen onregelmatigheden waarvoor de burgemeester verantwoordelijk is:

1. Het niet uithangen aan het gemeentehuis van de Vlaamse Leeuw, de vlag van de Vlaamse gemeenschap; maar wel van de Waalse haan.
2. Het niet uithangen van de officiële Voerense

vlag, maar wel de Luiksgezinde Perronvlag.

3. Het aanbrenge op het gemeentehuis van een provocerend bord met daarop: „Non au drapeau de la collaboration”.
4. Het aanbrenge van een Franstalig bord, wat niet in overeenstemming is met de taalwetgeving.

Dit zijn, aldus Hugo Olaerts, stuk voor stuk inbreuken op de wetten van openbare orde en goed bestuur en op de taalwetgeving. Het VU-kamerlid zal de minister van Binnenlandse Zaken Louis Tobback hierover interpellieren. Het is ontoelaatbaar dat Limburgers en Vlamingen in hun Limburgse en Vlaamse thuis worden gediscrimineerd.

Wordt vervolgd!

AHASVERUS

„Gratis seks voor politie in New York“, las Ahasverus.

Bijten in de Big Apples!

- ☉ Hollands proefkonijn: Test-Kees
- ☉ Festina: het uur van de waarheid
- ☉ Vrij onderwijs houdt binnenkort doopselcontrole
- ☉ Liedje: „Iedereen komt als je Epo roept...“

- ☉ Festina: Zoals het klokje thuis tikt...
- ☉ Festinarenners slikken bittere pil
- ☉ De peer is nu helemaal rot!
- ☉ Ronde '98-slogan: "Voor Pil en Peer!"
- ☉ Zetduivel: De Zonde van Frankrijk

◆ DE NATIONALE FEESTDAGEN (3) ◆

Feesten van de schone schijn

Uit: Beeld en geschiedenis / Ton Verschaffel / Uitg. Brepols / 1987

In de geïllustreerde editie (1852) van de Belgische grondwet werden de zgn. Drie vakken van het Bewind op allegorische wijze voorgesteld. Op de troon zit het Koningschap omringd door de Kamer en de Senaat. Idyllischer kan toch niet!

Het heeft vrij lang geduurd vooraleer België zijn nationale feestdag had. Aanvankelijk herdacht men in Brussel (en alleen in Brussel) de septemberdagen van 1830. Op 28 september 1832 maakte Leopold I van die herdenking gebruik om erevaandels te overhandigen aan ver-

tegenwoordigers van 100 gemeenten die zich in de opstand verdienstelijk hadden gemaakt. België telde toen ruim 2500 gemeenten, nog geen 5% van alle gemeenten was dus bij de "revolutie" betrokken geweest.

21 JULI

Ook Deinze behoorde niet tot de groep van de "verdienstelijken". Toen in een ministeriële omzendbrief gevraagd werd of er burgers waren die iets gepresteerd hadden voor die onafhankelijkheid antwoordde het stadsbestuur dat er niemand bij betrokken was geweest. De paar voorstanders (achteraf) van de revolutie waren tegen de monarchie en voor de republiek. Toch had de burgerwacht zich voor de strijd gemeld, maar toen ze halfweg richting Brussel was geraakt, werd ze ontwapend en teruggestuurd als "onbetrouwbaar".

In december 1831 kregen de gemeentebesturen de opdracht een *Te Deum* te laten zingen voor de verjaardag van de koning (° 16 december 1790).

21 juli werd pas op 27 mei 1890 tot officiële nationale feestdag uitgeroepen, maar was nog geen vrije dag voor de werknemers. 21 juli is de herdenking van de eedaflegging in 1831 door koning Leopold. Het is geweten dat de koning de grondwet, toen de meest liberale in Eu-

ropa, misprees omdat ze het vorstelijk absolutisme, naar zijn smaak, te zeer beknotte.

Leopold aanvaardde de grondwet niet zonder zijn ongenoegen te hebben geuit in volgende (vertaalde) woorden: „Herren, u heeft het koningschap wel zeer hard aangepakt, terwijl het niet in staat was zich te verdedigen. Uw grondwet is wel zeer democratisch. Toch denk ik dat we met wat wederzijdse goede wil zullen lukken.“

Op 20 juli 1890 werd, in het kader van die eerste nationale feestdag, in het park van de Kleine Zavel het standbeeld van Willem van Oranje en van andere verdienstelijken uit de opstand tegen Spanje (16de eeuw) onthuld.

Een andere koninklijke feestdag is 15 november, de naamdag van de heilige Leopold, op die dag wordt het *Feest van de Dynastie* gevierd. Vroeger was 15 november een vrije dag, maar is vandaag beperkt tot het zingen van een *Te Deum*.

CONGRESKOLOM

Op 4 augustus brak in ons land de eerste wereldoorlog uit. Koning *Albert I* riep op: „Vlamingen gedenk de slag der gulden sporen, Walen gedenk de 600 Franchimontezen“. Was hij toen nog onder de indruk van de *Lettre au Roi* van de Waalse

socialist *Jules Destrée* (1912) „Sire, il n'y a pas des Belges“?, of dacht de koning aan de spreuk „Flamand, Wallon, c'est notre prénom, Belge c'est notre nom de famille“? In die tijd hadden de begrippen België en Belgen een andere betekenis. Zo ondertekende *Staf De Clercq*, de latere leider van het VNV, zijn frontbrieven met „Leve België“. De frontervaringen van hem en van vele anderen veranderden echter zeer veel!

Raar maar waar: een Belgische wet van 19 juli 1919 verklaarde 4 augustus tot een nationale feestdag. Die wet werd echter bij wet in 1922 ingetrokken, toen riep een andere wet 11 november tot nationale feestdag uit. Het einde van de oorlog, wat al iets logischer was dan het begin ervan! Op de eerste officiële 11 november-herdenking in 1922 werden de resten van een onbekende soldaat bijgezet in het graf aan de voet van de Congreskolom. Op 25 september 1850 (het was volop septemberberviering!) werd de eerste steen gelegd van een kolom die opgericht werd ter ere van de leden van het Nationaal Congres die de grondwet hadden opgesteld. Deze vergadering kwam op 10 november 1830 voor het eerst samen, zij bestond uit 200 leden en was verkozen door 30.000 kiezers, amper 0,75% van de bevolking. De tekst die het Nationaal Congres goedkeurde was niet alleen zeer vooruitstrevend, maar uitsluitend in het Frans gesteld. Pas in 1967 kreeg hij een officiële Nederlandse versie. Belgische molens malen zeer langzaam.

Bovenop de Congreskolom staat koning Leopold, de rug naar de benedenstad en naar Vlaanderen gekeerd. Bekend is het gedicht van de vrijzinnige Gentse socialist *Emiel Moyson* over de congreskolom. Aan dat monument is alles Frans, schreef hij, behalve het geld dat men ervoor uitgaf, dat komt uit Vlaanderen. Of de schone schijn van 's Lands Glorie!

Voor die Congreskolom werd in 1922 een aantal doodskisten opgesteld waarin de stoffelijke overschotten van onbekende soldaten uit de Grote Oorlog lagen. Een door de oorlog blindgeworden ex-soldaat werd tegenover het handvol kisten gezet en moest een van de stoffelijke resten aanduiden. De aangewezen kist werd aan de voet van de kolom begraven.

Zo kwam België aan zijn feestdagen. En Wallonië?

Verleden week woensdag keurde het Waals Parlement een wetsvoorstel goed dat bepaalt dat elke derde zondag van september het Waals feest wordt gevierd, dat het *Chant des wallons* de officiële Waalse hymne wordt en dat de gekende rode haan op gele ondergrond als Waalse vlag wordt bevestigd.

Herman Maes

WIJ wenst De Rupel goede vaart

Op maandag 13 juli jl. vertrok een groep jonge Vlamingen met de tweemastgafelschoener *De Rupel*, vanuit Oostende naar Falmouth in Zuid-Wales om deel te nemen aan de *Cutty Sark Taal Ships Races '98*, een zeilwedstrijd naar Lissabon en terug naar Dublin.

In het kader van de AIDS-preventiecampagne verspreidt de bemanning aan alle deelnemers en aan alle bezoekers in elke haven viertalige informatie van het Vlaams Aidscoördinaat.

Op het eerste gezicht is dit geen wereldschokkend nieuws, maar het is wel goed om weten dat dit schip door 200 Vlaamse werklozen werd gebouwd, waarvan er naderhand 150, dank zij dit project, een vast job vonden.

Initiatiefnemer is de vzw *De Steenschuit* uit Boom. Eerst werd een loods opgericht en in 1992 begon men met de bouw van de hou-

ten schoener, die herinnert aan de steenschuiten, die in het begin van deze eeuw de Boomse baksteen overzee vervoerden. In 1996 werd het schip te water gelaten.

Overall waar *De Rupel* binnenvaart, zoals onlangs te Delfzijl, ter gelegenheid van *Delfsall*, wekt hij de bewondering op van de toeschouwers. Met zijn klauwende Vlaamse Leeuw in de top getuigt de schoener van onze maritieme traditie en is een varende ambassadeur voor Vlaanderen.

De VDAB en tientallen Vlaamse bedrijven sponsoorden het project. Zo werd het schip meteen een boodschap van hoop, want door de samenwerking van de vzw met de overheid en met privé-ondernemingen vonden veel langdurige werklozen en kansarmen een vaste job en vooruitzichten op een betere toekomst.

Hiermee is het verhaal niet ten einde, want inmiddels herstellen de cursisten ook

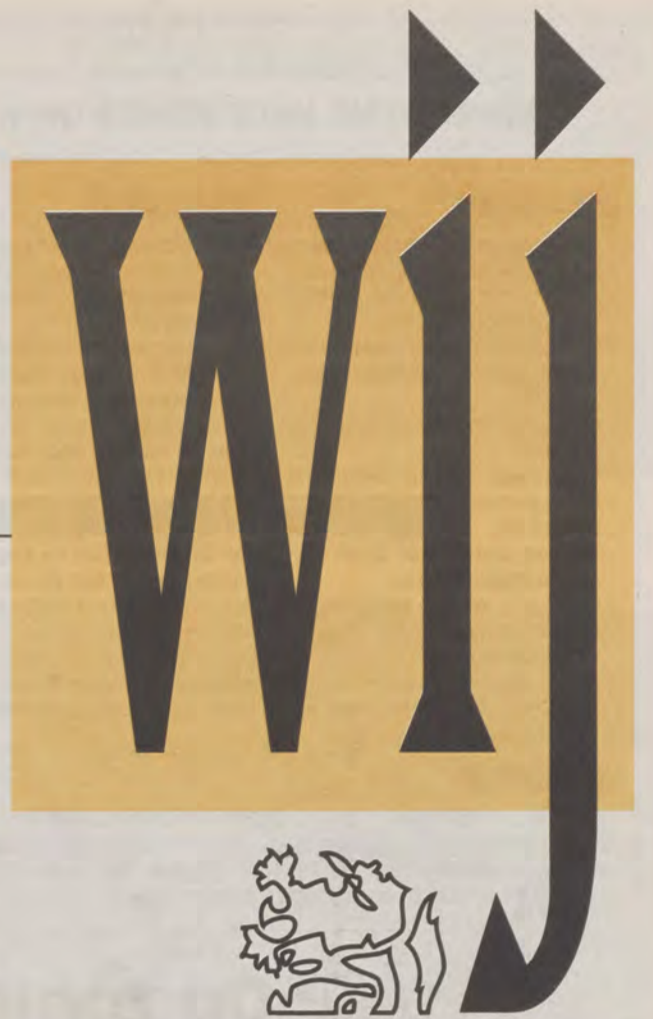
kleine houten vaartuigen en weldra begint men aan de bouw van een *bargie* (trekschuit) voor Gent. De stad heeft overigens het boegbeeld geschonken aan De Rupel, een wulpse zeemeermin van de hand van de Gentse zanger-beeldhouwer Walter De Buck, die niet ophoudt ons te verbazen, want hij heeft over de welige boezem van de schone een zedige grasgroene T-shirt geschilderd.

De Rupel probeert zelfbedruipend te zijn door het zeilschip te verhuren aan bedrijven of particulieren voor één- of meerdaagse vaartochten op de Noordzee. WIJ wenst aan *De Rupel* een welgemeend houzee!

(ovo)

☞ **Boekingen: De Steenschuit vzw, Hoek 76 B 43, 2850 Boom. Tel. 03/844.46.48, fax 03/844.78.19. GSM 075/67.99.82.**

Vlaamse mandatarissen uit „de zes” vragen waarborgen bij EU-stemrecht

Op 14 juli kwam de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen (CVM), de vergadering van Vlaamse verkozenen in de zes faciliteitengemeenten nabij Brussel, bijeen om haar eisenplatform voor de volgende staatsvorming verder uit te werken. Gezien de actualiteit werd veel aandacht besteed aan de problematiek

van het EU-stemrecht. De Conferentie juicht de toekenning van gemeentelijk stemrecht aan EU-burgers toe, omdat dit bijdraagt tot de verwezenlijking van de Europese gedachte.

Maar de Conferentie is ook bezorgd. Kiesrecht zonder waarborgen voor de Vlaamse Rand zal tot spanningen leiden

en integratie van migranten en anderszalsigen bemoeilijken. Gevreest mag worden dat dit kan leiden tot verdere achteruitgang van de Vlamingen in de politieke organen van gemeenten in de randgemeenten in het algemeen en in „de zes” in het bijzonder. In navolging van het Vlaams Parlement en de provincieraad van Vlaams-Brabant nam de Conferentie daarom volgend standpunt in:

„Om te kunnen kiezen moet men belastingplichtig zijn in de gemeente en er gedurende enkele jaren verblijven. Om verkozen te worden moet men daarenboven voldoende kennis van het Nederlands hebben. Enkel eigen onderdanen kunnen schepen of burgemeester worden en er moet voorzien worden in bijzondere waarborgen voor Brussel en Vlaams-Brabant. De afwijkingsclausule moet in elk geval gelden voor de zes faciliteitengemeenten nabij Brussel en (andere) gemeenten in de Vlaamse Rand met meer dan 10% kiesgerechtigde EU-burgers.

Uiteraard kan het EU-stemrecht slechts ingevoerd worden na herziening van de grondwet. Hierbij moet tegelijkertijd de reeds overeengekomen overdracht van de organieke gemeentewetgeving, inbegrepen de gemeentekieswet, doorgevoerd worden. Heronderhandeling en nieuwe toevoegingen daartoe zijn volledig uit den

Het Keltische spoor in de Westhoek

De Grote Oorlog was een schok voor de Vlaamse bewustwording, maar ook andere kleine volkeren lieten in de Westhoek littekens na. Op vrijdag 31 juli volgt onze dagtocht het Keltische spoor.

Na een bezoek aan het Museum Hooge Crater en Heuvel 60 (Zillebeke), gaat het naar de gedenkstenen van de Londense Schotten en de Ierse Divisie (Wijschate) en het graf van het Iers nationalistisch parlementslied Redmond (Loker).

Na het (vrij) middagmaal volgen het streekmusum en de Heldenhuldezerkjes te Zonnebeke, het graf van de jongste gesneuvelde (een 14-jarige Ier) te Poelkapelle, het Bretoens gedenkteken voor de eerste slachtoffers van de gifgasaanval en de graven van een Iers en een Welsh dichter (beiden gesneuveld op 31 juli 1917) te Boezinge.

De dag eindigt op de plek waar het gedicht *In Flanders Fields* werd geschreven en met de *Last Post* onder de Meense Poort te Ieper, waar ook gevondmaald wordt.

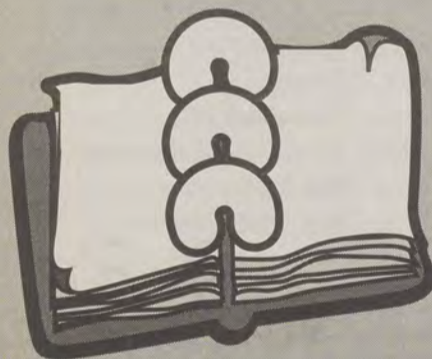
Gids voor de tocht is Lieven Dehandschutter. Verzamelen om 10u. aan het Hooge Crater Museum, Meensweg 467, Zillebeke (Ieper). Einde om 20u.15 onder de Meense Poort te Ieper. De uitstap gebeurt met de eigen wagen. Wie over geen auto beschikt, kan kostendelend met iemand anders mee. Prijs: 100 fr. (toegangsgelden en maaltijden niet inbegrepen). Praktische tip: stevig schoeisel.

➔ **Meer info en inschrijvingen: Vormingscentrum Lodewijk Dosfel, Omwentelingsstraat 13, 1000 Brussel, tel. 02/219.25.00, fax 02/217.35.10.**

De regionale VU-krant

boze. Het aanbod van PRL-FDF om mee de vereiste tweederde meerderheid te leveren is onaanvaardbaar, omdat deze partij manifest ingaat tegen de Vlaamse voorwaarden.”

Op een volgende vergadering wil de Conferentie zich beraden over een gezamenlijke, offensieve communicatiestrategie. Het lijkt hoogdringend om samen met de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant EU-burgers op een positieve manier te overtuigen hun stem op Vlaamse lijsten uit te brengen. Deze lijsten zijn immers hun enige waarborg voor een volledige integratie en inburgering in deze Vlaamse gemeenten.

OOST-VLAANDEREN

Zo. 30 aug. NEVELE: Met VU-Nevele en de Vlaamse Vriendenkring Groot-Nevele per boot vanuit Nieuwpoort naar de IJzerbedevaart. Deelname boottocht + toegangsprijs: 470 fr.p.p.; Reservatie op rek.nr. 141-0595062-13 op naam van Michel Roelens, Gentstraat 5, 9850 Nevele, uiterlijk op 20//8. Info bij de bestuursleden.

Vr. 11 sept. DENDERLEEUEW: Optreden van de groepen Peevish en Shoq. Vanaf 20u. in Kantine De Standaard. Gevolgd door fuif met Discobar. Org.: VUJO-Denderleeuw i.s.m. JC Riva.

WEST-VLAANDEREN

Za. 22 aug. IZEGEM: 13de Vlaamse Zomerfeest. Domein Ruytershove. Om 13u.30 start minivoetbaltornooi. 20u. VUJO-fuif met LBS Emelgan, DJ V-Max en DJ Nick De Dobbelaere. Ook op 23/8. Om 9u. eindronde minivoetbaltornooi. 9u.45 ape-

ritiefwandeling; 11u. finale minivoetbal en aperitief met muzikale omljsting; 13u. smulfestijn. 15u. retro-voetbalmatch; 16u.30 „Schijt je rijk”. Doorlopend: springkasteel van schminkkraam. Org.: VU en VUJO-Izegem.

VLAAMS-BRABANT

Vr. 31 juli LENNIK: Openingsavond tentoonstelling „Een prik in Brasser”. In aanwezigheid van de cartoonist en gedeputeerde Herman Van Outgaerden. Presentatie Kris Baert. Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19, 1750 Lennik. De tentoonstelling loopt tot Woe. 12/8 dagelijks van 14 tot 16u. en 's avonds tijdens de voordrachten. Org.: Rodenbachfonds.

Ma. 3 aug. LENNIK: Nederlands Wereldwijd. Voordracht door Leo Camerlynck (ANV). Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Di. 4 aug. LENNIK: Het maatschappelijk belang van vaardigheid in taal. Voordracht door prof. Dr. Pol Cuvelier (UF-SIA). Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Wo. 5 aug. LENNIK: Sant in eigen Rand. Voordracht door auteur Brigitte Rasquin. Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Do. 6 aug. LENNIK: Springlevend Nederlands. Voordracht door auteur Her-

man J. Claeys. Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Ma. 10 aug. LENNIK: Dat Nederlands van ons. Voordracht door Annie Van Avermet (KUL). Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Di. 11 aug. LENNIK: Van taalstrijd naar taalbeleid. Voordracht door David Vits (Vlaamse Volksbeweging). Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Wo. 12 aug. LENNIK: De taal is gans het volk... Voordracht door historicus Roel Jacobs. Om 20u. in Feestzaal Gemeenteschool-Centrum, H. Ghyselenstraat 19 te Lennik. Org.: Rodenbachfonds i.s.m. Vorming en Gemeenschap.

Zo. 30 aug. GRIMBERGEN: Met VTB-VAB-Grimbergen/Beigem/Humbeek naar IJzerbedevaart. Vertrek om 8u. Beigem-station; Grimbergen-station 8u.10; Manke Vos 8u.15; oprit Ring in Wommelgem 8u.20. Na de plechtigheid verrassingsbezoek ergens aan de Vlaamse Kust. Reïssom autobus: 400 fr. Alle info en inschrijving: Gaston Asselberghs (02/269.20.77).

LIMBURG

Zo. 13 sept. HASSELT: Exclusieve Brunch van VU-Hasselt. In de Catharinazaal, N. Cleynaertslaan te Hasselt. Aanvang vanaf 10u. Deelname: Volw. 400 fr., -12 jaar 250 fr. Info en inschrijving: Frieda Brepoels, 011/23.70.36.

ANTWERPEN

Vr. 24 juli MORTSEL: FVV-Mortsel organiseert fietstocht via Brialmontroute langs de forten van Mortsel in omgeving. Afspraak om 13u.30 vóór het gemeentehuis. Iedereen welkom.

Za. 22 aug. ANTWERPEN: 2de provinciale Ontmoeting desdag FVK-Rodenbachfonds Antwerpen. Met de bus naar de Boerenkrijggemeente Sint-Amands. Vertrek: 9u. Kerkplein Wommelgem (bushalte); 9u.05 Rondpunt Wommelgem; 9u.15 Turnhoutsepoort Bommerhout; 9u.20: Rooseveltplaats/Atheneum Antwerpen; 9u.30 Berchem Station; 9u.40: Mortsel (Luithage); 9u.50 Edegewijn (hoek Drie Eikenstraat/ Prins Boudewijnlaan); 10u. Kontich (kruispunt Prins Boudewijnlaan/Molenstraat). Met o.m. bezoek aan het Boerenkrijgmuseum en poëtische wandeling langs de Schelde. Deelname: 250 fr. p.p. (busreis, bezoeken, brochure). Inschrijven vóór 7/8 bij FVK-Rodenbachfonds (03/231.06.28).

Zo. 30 aug. WOMMELGEM: Met de autobus naar IJzerbedevaart. Vertrek: 7u.15 Broechem kerk; 7u.20 Verkeerslichten Rans; 7u.30 Wommelgem Kerkplaats; 7u.35 Rondparking oprit Antwerpen; 7u.30 Borsbeek F. Beirenslaan (GB); 7u.45 Mortsel (hoek Grote Stwg); 8u. ElsdonkKerkplein; 8u.15 Hoek Jan de Voslei/Jan Van Rijswijklaan. Deelname: 400 fr. Info . Karel De Grije (03/449.82.12) of Ward Herbosch (03/353.68.94). Org.: KK Jan Puimege, VNSE Edegem, Vlaamse Vriendenkring en VU-Wommelgem.

De VU wenst op korte termijn aan te werven:
UNIVERSITAIR MEDEWERKER (m/v)

UW PROFIEL:

- U wordt in de eerste plaats ingezet voor de beleidsterreinen sociale zekerheid, begroting en bedrijfsleven.
- behoorlijke politieke kennis en brede maatschappelijke interesse.
- aanleg en interesse voor studiewerk.
- kennis van sociale wetgeving of begroting is een voordeel.
- zelfstandig en stipt kunnen werken binnen het kader van een politieke fractie.
- U kan zich kritisch terugvinden in het democratisch Vlaams-nationalisme.
- U bent bij voorkeur econoom, jurist of U heeft een ander relevant universitair diploma.

ONS AANBOD:

U komt terecht in een parlementaire werkomgeving met ruime eigen inbreng en gelegenheid tot initiatief. Uw werk is het concreet vertalen van de kritische studies van wetsontwerpen en voorstellen in amendementen en eigen wetsvoorstellen voor de fractie. Daarnaast werkt U mee aan de voorbereiding van interpellaties en vragen aan de Ministers en aan de studie van de begroting. Samenvatting van studies en/of documenten met kritische analyse en bedenkingen. Uw inzet wordt gehonoreerd volgens het barema van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

UW REACTIE:

Als deze functie U aanspreekt, reageer dan onmiddellijk en stuur uw sollicitatiebrief met uitgebreid CV én motivatie naar *Laurens Appeltans, Barrikadenplein 12 te 1000 Brussel*. We verwachten uw antwoord ten laatste op vrijdag 26 augustus e.k.

Wenst U meer informatie over de advertentiemogelijkheden in WIJ?

Bel dan vandaag nog naar

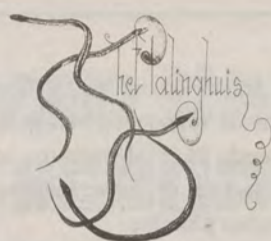
Els Decoster

op het nummer 02/481.78.59

Brood- en banketbakkerij

R. DE BEULE
 Heirbaan 53
 2070 BURCHT
 Tel.: 03/252.70.98

**SPECIALITEIT
 VAN ALLE
 GELEGENHEIDSGEBAK**

*De familiezaak met traditie
 sedert 1910
 Marleen en Annemie Pauwels
 Oude Brugstraat 16
 9200 (Schoonaarde) Dendermonde
 Tel. 052/42 32 46*

Afhalen van palinggerechten mogelijk

Openingsuren: van maandag tot en met donderdag:
 12 uur tot 14.30 uur - 18 uur tot 21.30 uur
 Zaterdag: 18 uur tot 22 uur
 Zondag: 12 uur tot 21.30 uur
 Verlofperiode: de maand december

Op zomerzoektocht met het Davidsfonds

Sinds kort kunnen zij die dat willen weer deelnemen aan de jaarlijkse 'Zomerzoektocht' van het Davidsfonds. Door de jaren heen is deze zoektocht met meer dan 13.000 deelnemers uitgegroeid tot een van de grootste cultuurtoeristische periodezoektochten in Vlaanderen en Nederland. Dit jaar leidt hij door Klein-Brabant, land van de Boerenkrijg. Deelnemers worden op deze tocht door het idyllische Scheldelandschap geleid waar ze vele grote en kleine bezienswaardigheden kunnen ontdekken. „De sfeer van vroegere jaren is nog opvallend aanwezig. Men teelt er nog steeds wijnen en het ambachtelijke mandenmaken wint opnieuw aan belangstelling. Klein-Brabant heeft een stevige gastronomische reputatie, niet in het minst wegens de asperges en de paling” luidt het in de bijhorende tekst.

Het zoektochtparcours is goed 40 km. lang en start in Bornem. Met de auto of per fiets gaat het daarna naar o.a. Puurs, Hingene en Mariekerke om te eindigen in Sint-Amands. Hoe u in het 'Buitenland' kan geraken, zonder ook maar even de grens over te steken, ontdekt u beter zelf. Voor hen die de zoektocht in familieverband doen – en is dat niet zeker zo prettig? – is er een op kindermaat gesneden parallelle ontdekkingsocht.

Voor de deelnemers met een gezonde competitiegeest: dit jaar zijn er met de Davidsfonds-zomerzoektocht voor meer dan 1 miljoen fr. prijzen te winnen. Voor de deelnemers is er ook een gratis zomers geschenkpakket voorzien en ze krijgen allemaal korting bij de streekhoreca en -musea.

Het leukste geschenk dat de deelnemers krijgen is volgens ons het boekje 'Klein-Brabant. Land van de Boerenkrijg' samengesteld door *Willy Boom*. Het verscheen in dezelfde reeks als o.a. de werkjes van *Sooi Daems* en *Guido Sweron* over 'Het land van de Witte' en 'Voeren'. Een van de rode draden in deze uitgave is de Boerenkrijg, maar het laat de lezer ook kennismaken

Davidsfonds/Leuven

met o.a. het palingfestival en de beroemde (beruchte?) 'dodentocht' van Bornem. De gids valt uiteen in een viertal hoofdstukken. Het eerste behandelt de Schelde, het tweede de Boerenkrijg, het derde de streek als 'inspiratiebron voor dichters en schrijvers' en het laatste neemt de lezers mee op verkenningstocht.

⇒ *Meer info over en inschrijvingen voor de zoektocht: VVV Klein-Brabant/Scheldeland in het Regionaal Infokantoor Het Landhuis, Boomstraat 1, 2880 Bornem, tel. 03/899.28.68. Dagelijks te bereiken tussen 10u. & 12u. en tussen 14u. en 16u. Inschrijven kan nog tot en met zondag 27 september en kost 495 fr. Davidsfondsleden betalen 395 fr.*

⇒ *Klein-Brabant. Land van de Boerenkrijg. Willy Boom. Uitg. Davidsfonds - Leuven. 1998. 100 blz., 495 fr. Gratis voor deelnemers aan de zomerzoektocht.*

VLAAMS-NATIONAAL
 WEEKBLAD

Een uitgave van het
 Vlaams Pers-, Radio- en
 TV-instituut v.z.w.

Hoofdredacteur:
 Maurits Van Liedekerke

Redacteurs:
 Eric Van de Castele
 Geert Vranken

Secretariaat:
 Hilde De Leeuw

Alle stortingen van
 abonnementen en redactie
 op rekeningnummer
 435-0272161-59 van WIJ,
 Barrikadenplein 12,
 1000 Brussel.
 Tel. 02/219.49.30
 Fax 02/219.97.25
 E-mail
 redactie@vpri.be
 Jaarabonnement 1.800 fr.
 Los nummer 35 fr.
 Dit nummer werd maandag
 j. l. om 14 u. afgesloten.

Verantwoordelijk uitgever:
 Bert Anciaux
 Barrikadenplein 12
 1000 Brussel

Reclamerie:
 Decom
 Gossetlaan 30
 1702 Groot-Bijgaarden
 Tel. 02/481.78.59
 Fax. 02/481.78.82

Uilenspiegelzoektocht te Damme

Deze vierde uitgave van een leuke wandeltocht door het pittoreske Damme, georganiseerd door de Vlaamse Kring Damme, staat open voor allen. Tot en met 15 september a.s. kan deelgenomen worden.

Deelnemingsformulieren zijn te verkrijgen bij:

- Luc Reckelbus, Stationsstraat 161 te Sijsele;
- Jean-Pierre Bruneel, Middelburgsesteenweg 19c te Moerkerke;
- Brood- en banketbakkerij Cornille-Madou, Stationsstraat 103 te Sijsele;
- de Dienst voor Toerisme Damme,

Markt (Huize de Grote Sterre) te Damme.

Daarna volgt u gewoon de richtlijnen van het aangekochte inschrijvingsformulier. De antwoordformulieren moeten ten laatste op 15 september 1998 om 24u. afgegeven of toegestuurd worden naar bovenvermelde personen.

Inschrijving: 250 fr.
 Aan deze zoektocht is als naar gewoonte een mooie en uitgebreide prijzetafel verbonden en de uitreiking hiervan gaat door op zaterdag 17 oktober 1998 om 20u. in de zaal *De Rostume* te Damme, Sijsele.

Van zaterdag 19 september tot zondag 6 december zal in de Predikherenkerk van Leuven de tentoonstelling 'Dirk Bouts (ca. 1410-1475), een Vlaams primitief te Leuven' plaatsvinden. Twee andere exposities, 'Leven te Leuven in de late Middeleeuwen' en 'Het Leuvense stadhuis, pronkjuweel van de Brabantse gotiek' sluiten daar nauw bij aan. De Bouts-tentoonstelling laat de bezoeker kennismaken met een 50-tal werken uit Bouts' 'stille wereld'. Daaruit blijkt niet alleen dat hij een fijnzinnig man was,

maar ook dat hij talloze schilders die na hem kwamen heeft beïnvloed. Een ander onderdeel van de expo gaat dieper in op de ontstaansgeschiedenis van zijn werken en maakt hun functie voor de mensen van die tijd duidelijk. In de pas heringerichte Sint-Pieterskerk staat Bouts' 'Het laatste avondmaal' centraal. Op de tentoonstelling zal ook een recent ontdekt werk van een totnogtoe onbekende Vlaamse primitief voor het eerst aan het grote publiek getoond worden.

Tickets voor Bouts-expo

Het ziet er naar uit dat deze tentoonstelling, die bekroond werd met de titel 'Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen' een megasucces zal worden. Nu reeds zijn er meer dan 700 groepsbezoeken gereserveerd en zijn een 20-tal nocturne-avonden al uitverkocht. Geïnteresseerden die deze tentoonstelling op individuele basis willen bezoeken kunnen **vanaf maandag 3 augustus a.s.** hun

tickets reserveren op het nummer 070/23.34.52. De kaarten kosten 350 fr. plus 'behandelingskosten' en gelden ook voor de twee nevenexposities. Individuele bezoekers krijgen gratis een overzichtelijke wandelgids die een leidraad vormt voor de drie tentoonstellingen. Mensen die in groep willen gaan kunnen hun bezoek boeken op het nummer 016/22.45.64.

CULTUUR

Kreuners vierden met dubbelplaat

Begin negentig leek het er even op dat de Kreuners onder het mom van een „welverdiende adempauze” een stille dood zouden sterven. Maar niets was minder waar: de Lierse groep bestaat nu precies twee decennia en rockt springlevend de pan uit. De Kreuners zijn eigenlijk de enigen die hebben overleefd: de legendarische *Pebbles* zijn ondanks hun relaties met de *Beatles* in de sixties blijven steken, de Antwerpse *Kids* verdwenen begin tachtig, en de internationaal doorgebroken *Soulsister* en *Scabs* gaven er na zeven gouden jaren de brui aan.

ROOS!

In '73 werkte Kreuner-zanger Walter Grootaers bij BRT-Omroep Antwerpen waar hij naast de Britse sixtiespop ook de elektrische kleinkunst leerde kennen. Met enkele vrienden probeerde hij de combinatie van beiden uit in de groepjes *War* en *Rockorgaan*. De derde poging werd ook de beste: tijdens de eerste Rockrally van '78 zorgden zij voor een vorm van hysterie door hun opzweepende Nederlandstalige rock die men sedert Peter Koelewijn niet meer had meegemaakt. In Londen werd een eerste single opgenomen en *Nummer Eén* was een schot in de roos omdat het nauw aansloot bij de opkomende ska en reggae van *Madness* en konsoorten. Het tweede plaatje *Nee oh nee* leunde dan weer

dichter bij de *Kinks* aan en werd een rockklassieker. Met hun eerste elpee ('81)'s *Nachts kouder dan buiten* en hun optreden op Torhout/Werchter schoten ze weer de toplist in en verkochten niet minder dan 30.000 exemplaren. Daarmee lieten ze hier zelfs Prince en U-2 achter zich. Ook uit de volgende albums *Beer in de taiga* puurden ze hitsingels op een rijtje, zoals *Layla* en *Couscouskretes*, terwijl ook *Zij heeft stijl* een voltreffer werd. Ook Parijs en Bourges swingden op het Nederlandstalige lied van onze Kreuners en haalden de elpees *Voor wat het waard is* en *Chihuahua* in huis.

VOOR DE GOEDE ZAAK...

Kreuner-zanger Walter Grootaers ontpopte zich als een „working class hero”; zoals John Lennon het ooit zei. Halfweg tachtig pakte hij uit met het singeltje *Wij willen werk*, een sloganeske ontboezeming dat even Vlaanderens „We shall overcome” werd. En in '89 nam hij het op tegen het racisme en maakte in samenwerking met Koloriek een nieuwe versie van *Couscouskretes*. Waarna hij dan weer met „Zo jong” en „Verliefd” zijn jeugd-jaren heroprakelde. De voorstelling van de plaat *Hier en nu* viel samen met hun 1.000-ste optreden, in de jaren '90 en '91 was de Kreunermania troef. In '96 kwamen ze terug in de grote spots met een *Best of...* en de single *Maak me*

wakker, plus een nieuwe ceedee waaruit *Vergeet het maar* en *Wat komen moet...* hits werden. Bijna al de voornoemde nummers vindt u nu terug op plaatje twee van de pas verschenen CD-box (uit bij EMI).

PURE POP!

In een stijlvol hoesje, waarbij Andy Warhol's *Campellblik* als blikvanger wordt gebruikt, staan op de eerste ceedee onder de noemer *Pure pop* twaalf nummers, die er stuk voor stuk mogen zijn en de titel eer aandoen. Met het inleidende *Kom dan* wordt aanstekelijk swingend ingezet en het beproefde Kreuners' recept wordt ook in meestamper *De laatsten zullen de eersten zijn* uitgewerkt. Als voetbalfreak mocht ook *De doelman* niet ontbreken,

een niet onaardig luisterlied, waarbij *en het einde is nabij...* achteraf als een predictie klinkt. Saxofoon, klavieren en andere blazers leiden typische Kreunernummers voor meer intimistische momenten in. Mooiste nummer van de plaat is het tweestemmige *Stapelgek*.

Samen met Mama's Jasje, Raymond van het Groenewoud en de drie meiden van Opium zijn de Kreuners, met niet minder dan vijftig concerten, de meest gevraagde groep voor de zomerfestivals in eigen land! Voor zanger-presentator Walter Grootaers en zijn jarige bent is dit gegeven wellicht de mooiste bekroning van een loopbaan, met een knipoog naar de toekomst, en een kwarteeuw...?

Sergius

De Kreuners: een belangrijk hoofdstuk in de Vlaamse rock-geschiedenis.

Tegen de Babelse spraakverwarring, tegen de verwarring *tout court*, tegen de chaos, tegen het vage of het onduidelijke, tegen de „klokslagen van de onontkoombare tijd” (naar het woord van Erik Slagter), tegen het onevenwichtige, tegen het postmodernisme en tegen het neoclassicisme? Ja, maar.

Je zou kunnen denken dat Renaat Ramon ('Brugge, 1936) zowel als dichter en als beeldhouwer ageert tegen al deze termen. Maar dat zou toch wat onrecht doen aan zijn visie, aan zijn denkbeelden. Want niet enkel als een *demiurg* (wereldbouwer) maar nog meer als een ware kosmograaf (wereldbeschrijver) ontwerpt hij zijn nieuwe wereld (zonder veel woorden) in nieuwe beelden. Zijn zelfportret telt vier vierkanten en verwijst duidelijk naar de *gezellen van het zwarte vierkant* én natuurlijk naar de

Russische suprematist Kazimir Malevitsj, maar vormt bij nader inzien ook nog naar een soort van Joodse kandelaar...

WISKUNSTENAAR

Ramons visie op de kritiek is zeer summier, maar kernachtig samengevat in het woordje *sic*. Zijn codes zijn dus beslist niet mis te begrijpen en de humor in werken als *de hemel van Valéryen watermusic* (je ziet vier notenbalken die lichtjes deinen als de golven in het water en de noten tussen deze notenbalken zijn geen tranen, maar zwarte druppels water) is licht ironisch of gewoon subtiel te noemen. Hoe het ook zij, zijn fascinatie door het vierkant, de cirkel, de driehoek, het holronde en bolronde punt en de al dan niet rechte lijn maken van Renaat Ramon een *ongehoorde* wiskunstenaar die in de stilte van zijn atelier de taal der cijfers

Ongehoord?!?

Babel, een beeldgedicht volgens Renaat Ramon.

leven geeft en de bestofte en afgesleten woorden weer transparant maakt door ze als het ware te ont-luisteren. Het drukken van dit sober maar kunstig uitgegeven boek was voor Walleyndruk allicht een hele opgave, maar er is uiteraard de hulp van de computer en er was ook de steun van de Provincie West-Vlaanderen bij het realiseren van dit in alle opzichten merkwaardige boek.

Hendrik Carette

☞ **Ongehoorde gedichten. Renaat Ramon. Met een inleiding van Erik Slagter. Uitg. Poëziecentrum, Gent. 120 blz., vijftalige (Nederlands, Duits, Engels, Frans, Italiaans) uitgave, 500 fr.**

BLAZEN TOT HONDERD

Blazen tot honderd, een film met Herbert Flack, Marie Vinck en Olivier Tuinier, heb je niet in deze column teruggevonden, omdat ondergetekende niet te veel slecht wilde schrijven over een film van eigen bodem. Deze film werd verdeeld door het Vlaams Centrum voor Kinder- en Jeugdfilm, en kreeg daarmee ook al dadelijk het stigma mee van kinderkinderfilm. Niet dat ik mij daar iets van aantrek, want tenslotte heb ik enkele jaren geleden 'Après la guerre' bij m'n tien beste gezet, en dat was ook een jeugdfilm.

Maar in 'Generiek', het tweemaandelijks magazine van dat Vlaams Centrum voor Kinder- en Jeugdfilm kan men lezen, dat wanneer het woord kinderkinderfilm op een film wordt geplakt, het

NIEUW IN DE BIOS

meteen knudde wordt aan de kassa; de films krijgen zelfs geen voet tussen de deur van de bioscoopzalen.

Kinderfilm is een besmet woord, de films dragen een virus. Als voorbeelden worden gegeven: 'My life as a dog', vanaf het ogenblik dat het etiket kinderkinderfilm er werd afgehaald, kon ie een wereldsucces worden.

De interesse voor 'The other side of Sunday' was nul toen deze film door JEKINO werd aangeboden, maar toen het een film voor volwassenen werd, kwamen er zelfs lovende commentaren los. Wat natuurlijk veel zegt over de filmcritici, want volgens hen

kunnen films die voor de jeugd zijn gemaakt geen goeie films zijn. Daar ben ik het volledig mee oneens. Ik geloof zelfs dat de film voor volwassenen veel te leren heeft van de jeugdfilm, waarin het geweld nooit zo expliciet is, maar waar men het veelal bij dreiging houdt. 'Generiek' heeft het over het te verhopende succes van de nieuwe Vlaamse kinderkinderfilm 'De Bal' die in de herfst in de bioscopen komt. Het blad hoopt dat deze prent het begin kan zijn van een nieuwe serie jeugdfilms uit Vlaanderen, met aan het hoofd de verfilming van 'Kruistocht in spijkerbroek' door Harry Kümel en 'Blinker en de Bakfietsbioscoop' naar Marc De Bel. Inderdaad, laten we het hopen!

Willem Sneer

MEDIALANDSCHAP

Young Americans Britse politiefilm van Danny Cannon uit 1993 met Harvey Keitel en Iain Glen. In een Londense nachtclub worden twee gangsters door een stel punkers vermoord. Vanuit Washington wordt de keiharde agent John Harris gedetacheerd om de zaak te onderzoeken. **Zat. 25 juli, TV1 om 23u.25**

Manhattan Murder Mystery Woody Allen en Diane Keaton vormen opnieuw een New Yorks koppel en lijken op het stel uit „Annie Hall“, maar dan wel twintig jaar ouder en bevrijd van hun psychiaters. Zij vermoeden dat hun buurman zijn vrouw heeft vermoord en willen de zaak zelf oplossen. Geslaagde misdaadkomedie van Woody Allen uit 1993. **Zon. 26 juli, Canvas om 23u.20**

Monkey Trouble Amerikaanse sentimentele familiefilm van Franco Alurri uit 1994 waarin een schattig aapje centraal staat. De 9-jarige Eva wil en troeteldiertje en haar keuze valt op het aapje van Shorty, een onverbetelrijke zakkenroller. Onschuldig amusement met o.m. Harvey Keitel en Thora Birch. **Maan. 27 juli, TV1 om 21u.35**

Mille milliards de dollars Franse film van Henri Verneuil uit 1981 met Patrick Dewaere, Caroline Cellier, Anny Duperey en Jeanne Moreau. Journalist Paul Derjean heeft de omkoopbaarheid van een politicus aan de kaak gesteld. De man pleegt kort nadien zelfmoord, maar Kerjean laat het daar niet bij... **Dins. 28 juli, Fr2 om 2u.35**

John Wayne nam afscheid in „The Shootist“. **Woens. 29 juli, TV1 om 21u.55**

Mad dogs and Englishmen Na de zelfmoord van haar moeder is Antonia, de knappe dochter van de rijke Sir Harry, heroïnegebruikster geworden. Zo is zij in contact gekomen met de Amerikaanse drugsdealer Mike, een gewiekste oplichter die door de politie druk wordt opgespoord. Britse misdaadfilm van Henry Cole uit 1994 met Elizabeth Hurley en Joss Ackland. **Dond. 30 juli, Canvas om 22u.10**

First Knight Amerikaanse avonturenfilm van Jerry Zucker uit 1995 met Sean Connery als King Arthur en Richard Gere als Lancelot. Door zijn moed en krijgskunde weet Lancelot zich in de gunst te werken bij koning Arthur, niet in het minst omdat hij diens aanstaande, Guinevere, een paar keer het leven heeft gered. Meeslepende, romantische sage waarin de productie een koning waardig is. **Vrij. 31 juli, TV1 om 21u.45**

Bibliotheken vol zijn er inmiddels geschreven over de relatie tussen media, economie en democratie. Begin dit jaar droeg ook het Davidsfonds zijn steentje bij met 'De fakkel in het oor'.

De fakkel in het oor

In zijn voorwoord van 'De fakkel in het oor' laat Mark van de Voorde, hoofdredacteur van *Kerk en Leven* de lezers kennismaken met een aantal elementaire begrippen en gedachtingen rond de relatie tussen media, democratie en economie. Zo kan de pers niet vrij bewegen, geen verschillende meningen verkondigen als er geen democratie is. Andersom heeft de democratie de pers nodig als waakhond. Wanneer de media dan weer te zeer onder druk komen te staan van de economie (bv. verkoopschijfers) dan moeten ze zich schikken naar de markt en geven wat het meest gekocht wordt. Het spreekt voor zich dat het meest gevraagde niet noodzakelijk ook het meest waardevolle is. In zo'n situatie is het niet de politiek, maar de economie die de media in haar greep heeft. Zeker in gebieden met een kleine afzetmarkt, zoals Vlaanderen, is het voor media die zich richten tot een kleine specifieke doelgroep vaak moeilijk om te overleven. Denken we daarbij aan wat *Markant* en het *Nieuw Wereld Tijdschrift* overkomen zijn.

BV-DIARREE?

Van de Voorde drukt ook zijn zorg uit over de toenemende 'analfabetisering' van de mensen. Omdat vele nieuwsfeiten slechts kort nieuws zijn en niet worden uitgediept zijn te weinig mensen op de hoogte van de echte gang van zaken en wordt de grote massa daardoor gemakkelijk te manipuleren. Daarom pleit de auteur ook voor een informatierecht van de kant van de burger: hij of zij heeft het recht op voldoende, juiste informatie. En die wordt niet geboden door de te pas en te onpas verschijnende BV's: „We willen er beslist van uitgaan dat televisie op de eerste plaats een ontspannend medium is, maar ook onspanning kan méér betekenen dan het uitentreuren opvoeren van de zichzelf herhalende en bekken-trekkende Bekende Vlaming die bovendien geacht wordt een eigen mening over ernstige onderwerpen te kunnen verkondigen. Dat fenomeen leidt er echter toe dat in het randgebied van informatie en ontspanning (het zogeheten *infotainment*) vaak een loopje wordt genomen met de ernst en de objectiviteit, en dat

commerciële, ideologische of partijdige demagogie de boventoon voert, gespecialiseerd door het gebruik van schijn-democratische methodes als *televoting*.” Of van het opvoeren van voor- en tegenstanders van dit of gene onderwerp. 'De eeuwige strijd' is er een mooi voorbeeld van. Van de Voorde doet er nog een schepje bovenop door te stellen dat de programmamakers in dat soort programma's doelbewust hun mening door-drukken door sommige vertolkte visies meer of minder in beeld te brengen. Jammer genoeg staft hij die bewering niet met bewijzen of onderzoek. Dat dat soort programma's moeilijk het stempel 'objectief' kan meekrijgen, is dan wel weer een terechte opmerking. „Het lijkt dringend nodig dat we opnieuw nadenken over de rol van de media in de democratie en over de rol van de democratie in de beveiliging van een vrije pers.” Dat nadenken geschiedde op een studiedag over media en democratie waarvan twee referaten zijn opgenomen in 'De fakkel in het oor'. Eén is van de hand van prof. dr. Guido Vanheeswijck en behandelt het probleem vanuit een filosofisch oogpunt. Een tweede komt van prof. dr. Hendrik Opdebeeck die het onderwerp bekijkt als econoom en ethicus. Het besluit werd geschreven door prof. Ernest Henau.

DRIE BIJDAGEN

Guido Vanheeswijck stelt vast dat de journalist vandaag de dag in hoofdzaak de rol speelt van afstandelijk observator. Hij tracht (objectieve) feiten te brengen, zonder daarin ook (subjectieve) waarden tot uiting te laten komen. De auteur vindt niettemin dat de media hun taak anders moeten invullen: we leven immers in een maatschappij die eerder naar doelen dan wel naar oorzaken zoekt. Het media-beleid moet dan ook een emaciperend-kritische rol vervullen en daaraan zijn drie voorwaarden verbonden: een herovering van de tijd, een explicitering van de eigen standpunten en de erkenning van de inwendige censuur. In zijn bijdrage gaat Hendrik Opdebeeck dieper in op de macht van de media, de staat en de economie. Macht is niet

Hebben alle bekende Vlamingen wel een onderbouwde mening over alle onderwerpen?

noodzakelijk negatief: er moet rekening mee gehouden worden uit welke ethische overwegingen ze gevormd en uitgeoefend wordt. In onze samenleving, waar de economische macht en de media zo innig verweven zijn, komt de democratische rechtvaardigheid nogal eens in het gedrang. Media en economie dreigen geen rekening meer te houden met het ethische vraagstuk. Nochtans is het juist de ethiek die de menselijke activiteiten op een hoger plan kan tillen. Volgens de auteur is het verkeerd te kiezen voor een utilitaristisch streven, maar moet er gezocht worden naar een gedeelde democratische verantwoordelijkheid en inspraak in economie en media.

Ook prof. Heau, directeur van de KTRO, maakt zich zorgen over de koppeling van de media aan de markteconomie. Niet alleen wordt de sociale cohesie (de band die door de openbare omroep gecreëerd wordt tussen massa en individu) erdoor bedreigd, maar de koppeling laat ook weinig ruimte over voor creativiteit. Voorts dreigt de verscheidenheid aan informatie en duiding verloren te gaan in het voordeel van de ontspanning, een trend die een directe bedreiging vormt voor de democratie. Tot slot bevordert een leven in functie van de economie de ongelijkheid tussen mensen. Henau laat twee mogelijke toekomstscenario's open: een waarin de media volledig ten prooi vallen aan de marktmechanismen en een tweede waarin de burgers en de overheid hun verantwoordelijkheid opnemen. Een en ander resulteert in een pleidooi voor een sterke openbare omroep.

De fakkel in het oor. Media, democratie en commercie. Met bijdragen van Mark van de Voorde, Guido Vanheeswijck, Hendrik Opdebeeck en Ernest Henau. Uitg. Davidsfonds - Leuven. 1998. 104 blz., 495 fr.

Doofpot

Na de controverse rond X1 heb ik zeer lang getwijfeld aan het bestaan van een pedofilienetwerk dat door hooggeplaatsten werd beschermd. Maar met de aanklacht tegen commissaris Suys en de opheffing van de onderzoeksceel-Neufchâteau zijn mijn laatste twijfels ver-

dwenen. Hiervoor is maar één verklaring mogelijk: heel hoog in de juridische, politieke en politieke hiërarchieën moeten er mensen zitten die een deel van het onderzoek naar Dutroux en Nihoul in de doofpot willen stoppen. Van de verantwoordelijken die in het rapport van de commissie-Dutroux met de vinger werden gewezen omdat zij het onderzoek hadden verknoeid of tegen-

gewerkt is er op een rijkswachter (Michaux) na niemand bestraft. Doutrève, De Vroom, Dejemepe, Lesage, de hogere officieren van de rijkswacht, de GP'ers Marnette en Zicot... ze mochten allemaal in functie blijven. De fatsoenlijke mensen die hebben geprobeerd de waarheid over Nihoul en eventuele netwerken te achterhalen zijn allemaal teruggelaten, bedreigd, gesanctioneerd

of uit het onderzoek verwijderd: Suys, Connerotte, De Baets, meester Hissel, ex-rijkswachter Toussaint, de psychiater Reisinger... Die feiten spreken voor zich. Samen met de opheffing van de onderzoeksceel-Neufchâteau is dat voor mij het bewijs dat er een grote doofpotoperatie aan de gang is.

Ivo Schoenmaekers,
Blizen

WEDERWOORD

Rechtzetting

In de bijdrage *In gouden letters* (WIJ, 16 juli jl.) is een zetfout geslopen. Daar staat in het slot van het artikel dat dr. Buys assistent is geweest bij dr. Adriaan Martens in *Afsnee*. Dit is grandioos fout en moet *Astene* zijn. Met onze verontschuldiging aan auteur en lezers.

Red.

Halle

Toch enkele aanvullingen bij uw bijdrage *VU-Halle belooft vlaggende burger* (WIJ, 16 juli jl.).

Het stadsbestuur gaf alweer het slechte voorbeeld, zo was er geen enkele gemeenteschool bevestigd. De enige bevestigde officiële gebouwen waren het nieuw en het oud stadhuis, de postkantoren en het VDAB-kantoor. Iverlek, dat miljoenen winst maakt dankzij de Vlaamse bevolking van Halle, heeft een vijftal masten staan waarop geen enkele vlag mocht wapperen.

Maar niet alleen het schepencollege, met het opvallend ontbreken van een Vlaamse Leeuw bij onze eigen cultuurschepen, bleef in gebreke, maar ook 30 van de 31 gemeenteraadsleden hebben niet gevlagd. Foei!

Eric De Greef,
gemeenteraadslid,
Halle

Arme bange CVP-mandatarissen

Dehaene zal driemaal kraaien... en dan zal het verraad gepleegd zijn. Zeker wanneer die arme bange CVP-mandatarissen hun Vlaamse reflex - voor zover ze die (nog) bezitten) - laten varen door een machtsgeile, op een euromandaat jagende J.-L. Dehaene zijn euromandaatplannen te laten uitvoeren. Koste was het kost: collaboratie met de Vlaminghaters van PRL-FDF, het verraad ten opzichte van de Vlamingen in Brussel en in de Rand, een onherstelbaar zwakke uitgangspositie bij de hoognodige volgende ronde i.v.m. de staatsvorming.

Arme bange CVP-mandatarissen, draai de rollen eens om! Jullie moeten niet zo uit de hand van enkele CVP-kopstukken onder de leiding van „le premier ministre de Vilvorde” blijven eten. Uw bestuur moet naar de basis luisteren. En deze basis heeft op 25 juni 1997 in het Vlaams Parlement, net zoals haar voorzitter, de heer Van

Peel, de voor Vlaanderen cruciale resolutie betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen goedgekeurd.

Joris Frederickx,
Vosselaar

Wie behoort wat?

Brussel is een verfranste Vlaamse stad. Bewoond door veel méér franstaligen dan Vlamingen. Een toestand die alleen om te keren is door méér Vlaamse inwoners. Automatisch krijgen die dan méér vertegenwoordigers. (WIJ, 16 juli jl. - *Brussel / EU-burgers stemrecht - De CVP-handlangers van Maingain*)

Waarom dat eeuwig gevecht tegen windmolens? Laat men zijn gemeente overspoelen door vreemden, moet men toch niet verwonderd zijn dat die uiteindelijk democratisch de macht grijpen! Tenzij op plaatsen waar de overheid nog haar op de tanden heeft. In Mallorca moeten de

overtallige Duitsers er niet aan denken van te regeren of er een zoveelste Duitse deelstaat te vestigen. Tenzij economisch. Zo komen wij tot de oorzaak. Brussel is geschiedkundig Vlaams gebied. Hoongelach volgt op zulke bewering. Maar wie licht met de eeuwige doodoener van deze die een feitelijke toestand willen negeren? Is gewoon een achterhoedegevecht voor een verloren zaak. Nota bene door toegevingen van de Vlamingen zelf veroorzaakt.

Niemand kan beletten dat andere volksgroepen zich in eender welke gemeente nestelen. Onvermijdelijk krijgen zij medezeggenschap. Wat zien wij? Vreemdelingen komen zich in een wijk vestigen. Na een tijdje trekken de oorspronkelijke bewoners naar beter oorden. Uiteindelijk ontstaat er een getto van inwijkelingen. Is zo in vele Europese steden. Het omgekeerde kan ook. Rijke anderstaligen nemen de beste woonplaatsen in en verdrijven de oorspronkelijke bewoners. Het geval in Brussel en omgeving.

Wat is daar aan te doen? Niets zoals het nu verloopt! Anders bij concreter en logischer aanpak. De taal van het gebied waar men gaat wonen vlot spreken. Im-

pliceert de uitdrukkelijke erkenning dat Brussel oorspronkelijk Vlaams gebied is. De overgrote groep Turken die in Duitsland woont, spreekt vlot Duits. Andere vreemden ook. Verder tegengaan dat taalgroepen zich verplaatsen. Er moeten méér Vlamingen in Brussel komen wonen. De basis daartoe scheppen. Al de rest is nutteloos gezwets om voldongen Belgische feiten tegen te gaan. Doet men dat misschien liever dan de oorzaken aan te pakken?

De oorspronkelijke basis herstellen is de enige strijd die positief is en de moeite waard. Of de Vlamingen dat willen is een andere vraag. Liever blijven jammeren over al het leed dat hen overkomt door hun eigen laksheid...

W. Degheldere,
Brugge

PS. De redactie ontvangt graag brieven van lezers. Naamloze, scheld- en smaadbrieven gaan de schuurmand in. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken. Brieven worden voluit ondertekend, tenzij de schrijver verzoekt initialen te gebruiken.

H E R S E N B R E K E R

OPGAVE 115 HORIZONTAAL

- Hollandse benaming voor een loterijprijsje dat evenveel geld opbrengt als wat je voor 't lot hebt betaald (11)
- Dit stuk herbergmeubilair wordt soms ook gedragen door gewijde mannen (4)
- Tot hertoe gewapend kan slechts een vechtersbaas zijn! (6)
- Gloeiend en dus riskant vermaak (3, 4, 6)
- Kerkelijk voorgeschreven handeling (4)
- Voorspoed die je zomaar ten deel valt (5)
- Als 't hier niet om bloemstengels gaat, betreft 't een criminele handeling (6)
- 't Enkelvoud van 8 horizontaal (4)
- Waar je eten in kunt opdienen, kun je nu ook de TV mee ontvangen (7)

VERTICAAL

- Misschien apparaten om

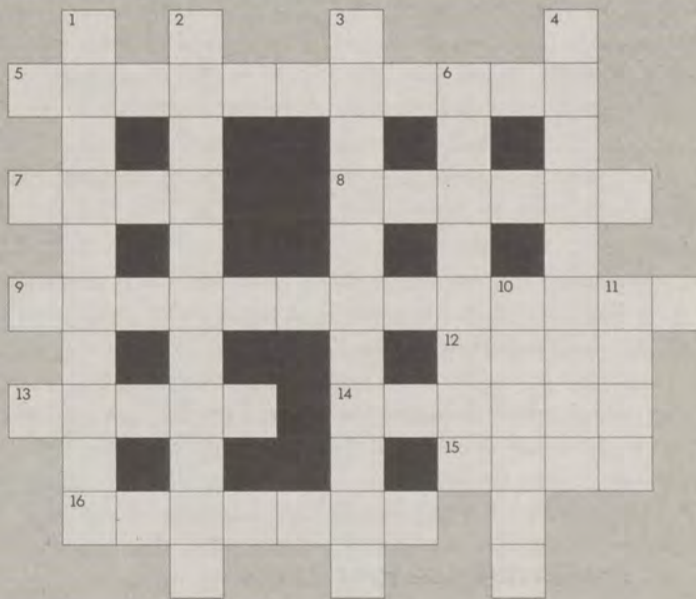
gewichten te bepalen? (10)

- Geprobeerd om hollend een veilige plek te bereik- (11)
- Slaapgroet: slaap goed! (11)
- Stukken van een geheel (9)
- 't Plezier dat ritmische lichaamsbewegingen verschaffen (8)
- Wat spijtig! (6)
- 't Is dom om deze vogel voor dom te verslijten... (4)

OPLOSSING OPGAVE 114

Horizontaal: 5. spoorwagens; 7. riskeren; 8. onroerend goed; 10. stonde; 12. leghen; 13. veerkrachtig; 15. at; 17. huid; 18. Oscar; 19. Haastiger.

Verticaal: 1. sportnatie; 2. boosdoeners; 3. waarden; 4. Woensdrecht; 6. schoonheidszin; 9. dons; 11. eerzucht; 14. cadeau; 16. kaper.

Uit de juiste inzendingen trok een onschuldige hand deze van Louis Moris, uit de Swertmolenstraat 14 te 3020 Herent Hove. Hij krijgt binnenkort **Moord en doodslag in België** van Jeroen Wils thuisbezorgd. De briefkaart met de oplossing van opgave 115 verwachten wij ten laatste op maandag 24 au-

gustus a.s. op onze redactie. De winnaar van deze opgave ontvangt dan **Moord en doodslag in België** van Jeroen Wils, uitgegeven bij Scoop te Gent. Mee-doen is de boodschap!

In deze bijdrage leggen we het verband tussen de noodzakelijke financiële en andere maatregelen die het IJzerbedevaartcomité moest nemen om de IJzermonumenten te redden en de sluimerende conflicten die daardoor ontstonden.

◆ UITSMIJTER ◆

In een vorige bijdrage toonden we aan hoe de eind 1989 verkozen IJzerbedevaartvoorzitter *Lionel Vandenberghe* tegen een weinig aantrekkelijke financiële erfenis aankeek. De nieuwe voorzitter mocht zijn taak beginnen met het lijmen van vele gebroken potten. Zijn voorgangers hadden zich weinig zorgen gemaakt om het onderhoud van het patrimonium op de bedevaartweide. Binnenin leek de Toren op een stort, de crypte zakte als het ware ineen. Geld voor herstellingswerken was niet voorhanden. Integendeel, de werking van het IJzerbedevaartcomité was verlieslatend.

DISKREDIET

Wou het IJzerbedevaartcomité de IJzermonumenten redden, dan hadden *Lionel Vandenberghe* en met hem een nieuwe generatie geen andere keus dan drastische maatregelen te nemen. Zo werden meerdere besparingen doorgevoerd, o.a. door een beroep te doen op vrijwillige medewerkers. Enthousiaste bedevaarders uit de provinciale werkgroepen gingen in het vooruitzicht van de bedevaartdag in Diksmuide heel wat werk opknappen. Daar timmerden en schilderden eertijds schrijnwerkers het decor, de plaatselijke aannemer zette de stoelen klaar. Voortaan stonden vrijwilligers voor deze taken in, zodat het Comité een paar miljoen bespaarde.

Guido Moons: „Door zijn enthousiasme, zijn ongedwongen houding en het feit dat hij de bedevaarder vertrouwen gaf, slaagde *Lionel Vandenberghe* er vrij vlug in het vertrouwen van de Algemene Vergadering van het Comité te winnen. Met secretaris *Koen Baert*, meer dan de voorzitter beslagen in politieke dossiers, vormde *Vandenberghe* een ideale tweespan dat open stond voor alle segmenten van de Vlaamse beweging. Dat laatste kwam onder meer tot uiting in het financiële en praktische engagement van het Comité ten aanzien van het Aktiecomité Vlaanderen 90 (AV/90) waaraan ook verenigingen als TAK, VVB en Davidsfonds deelnamen.” Naast het opleggen van besparingen, ondernam het Comité ook stappen om nieuwe inkomsten te verkrijgen. Via de actie *Van Puin tot Toren* werden bedevaarders en Vlaamse verenigingen gevraagd in de geldbeugel te tasten om de Toren te kunnen restaureren. In ruil zou de naam van de geldschietters in de Toren worden vermeld. Het initiatief zou, net als het aanspreken van vrijwilligers, uiteindelijk tot conflicten binnen het Comité en tot ergernis bij bedevaarders en radicale Vlaamse verenigingen leiden. De milde schenkers vroegen zich mettertijd af wat met hun geld was aangevangen. De miljoenen die de actie had opgeleverd, konden slechts gedeeltelijk voor het her-

stel van de IJzermonumenten gebruikt worden omdat de werking van het Comité – door het vroegere beleid – nog steeds verlieslatend was en de werken aan het secretariaat voltooid moesten worden. Overigens verliep de restauratie van de crypte niet zoals het hoorde. Architect *Mathieu Driesen* hield zich bezig met lapwerk, deed niettemin wat hij kon, herstelde de betonnering van de crypte, maar korte tijd nadien vertoonde deze nieuwe scheuren waardoor het Comité uiteindelijk 2 miljoen fr. derfde. De restauratie van de crypte moest heraangetvat worden, zodoende kwam van de belofte om de namen van de geldschietters in de Toren aan te brengen – althans voorlopig – niets in huis. Wel vermeldden enkele kranten de namen van de milde gevers.

Het project 2002 (2)

Toen in 1991 de doelstellingen van het Comité werden gewijzigd, waarover straks meer, grepen sommige radicalen de beslommeringen omtrent de actie van *Puin tot Toren* aan om, vooral via allerlei roddels, het Comité in diskrediet te brengen.

HARDE TAAL

Ook met de vrijwillige medewerkers begon het aanvankelijk gemoedelijke contact stroever te verlopen. Deze en/of hun vertegenwoordigers in het Comité eisten dat radicale standpunten in de richting van onafhankelijkheid zouden worden ingenomen. Daarmee zou het Comité aansluiten bij de harde taal die organisaties als VVB, TAK, Davidsfonds en het Vlaams Blok tijdens de AV/90 hadden ingenomen. Dat zinde een jonge, minder radicale groep binnen het Comité niet. Behalve *Bart Maddens* stuurden *Hugo Van Hemelryck*, *Paul De Belder*, *Luc Collet*, *Dirk Vanhegen* en *Lionel Vandenberghe* van de interne werkgroep *Impact en Profiel* resoluut aan op een nieuwe koerswijziging, zowel naar inhoud als naar vorm. Allicht beseftte *Lionel Vandenberghe* dat er een ideologische breuk kon ontstaan tussen deze groep en een oudere radicalere groep die steun vond bij sommige Vlaamse organisaties én bij de meest actieve bedevaarders, vaak verenigd in de provinciale werkgroepen. Als er over de samenstelling van het Comité wordt gepraat, moeten we steeds voor ogen houden dat het evenwicht tussen de verschillende fracties toen, later en nu bijzonder precair is. Een kleine verschuiving in de ene, dan wel de andere richting kan de verhoudingen binnen het Comité drastisch veranderen. Allicht daarom officialiseerde het Comité de greep van de

Raad van Beheer (RvB) op de provinciale werkgroepen. Ook tijdens de periode *Daels* was het de RvB die de voorzitters van de provinciale werkgroepen aanstelde en die eventueel kandidaten uit deze werkgroepen voordroeg om in de AV te worden opgenomen. Maar, omdat er tijdens de *Daels*-periode geen huishoudelijk reglement bestond, werd deze reglementering nooit op papier gezet. De RvB bevestigde in het reglement van provinciale werkgroepen van mei 1992 dat ze de provinciale voorzitters zou aanduiden. Daarmee kon ze vermijden dat de meest radicalen, waaronder de vrijwilligers uit de provinciale werkgroepen, de werking van de provinciale groepen in handen zouden krijgen. De RvB besliste ook welke kandidaten uit de

provinciale groepen als lid van de AV zouden worden voorgedragen. Uiteraard kon het Comité via de voortaan formele reglementering vermijden dat radicalere verenigingen als TAK of VVB de werking van de provinciale groepen of de verhoudingen binnen het Comité sterk zouden beïnvloeden. Het is in dat licht dat de democratiseringseis van de in 1993 opgestarte en dissidente *Groep van Gent* moet begrepen worden. Ook het later opgerichte *IJzerbedevaardersforum* maakte via de inspraakgebruik van de ontstemde gevoelens die aan de basis en in de provinciale werkgroepen waren ontstaan. In feite droeg de noodzaak om vanwege een eerder faliekant beleid de IJzermonumenten te redden bij tot de latere en intense conflicten in de Vlaamse beweging en binnen het Comité. Waren deze conflicten aanvankelijk sluimerend en werden de soms bittere discussies nog niet openlijk gevoerd, dan zou dat vanaf 1991 veranderen.

DOELSTELLINGEN

Toen werden de doelstellingen van het IJzerbedevaartcomité aangepast. Andermaal oefenden – onder meer – de moeilijke financiële situatie en de wil om de IJzermonumenten te redden daarop een invloed uit. Op 14 februari 1991 verstuurdte secretaris *Baert* en voorzitter *Vandenberghe* een brief naar de leden van de AV. Deze werden uitgenodigd om een week later met een tweederde meerderheid de nieuwe doelstellingen goed te keuren. In de brief van 14 februari stond vermeld: „U merkt dat de RvB voorstelt om art.3 van de statuten te wijzigen. De bedoeling hiervan is om in de doelstellingen ook de nadruk te leggen op de culturele werking van het IJzerbedevaart-

comité (in stand houden patrimonium, inrichting museum, vormingsactiviteiten enz.), zodat het comité in aanmerking kan komen om voor giften boven de 1.000 fr. zelf een attest voor fiscale aftrekbaarheid af te leveren.”

Een week later luidt art. 4 als volgt. „De vereniging heeft als doel haar cultureel patrimonium met nationale erkenning, bestaande uit het IJzermonument, de Paxpoort, het museum en alle erbijhorende onroerende en roerende bezittingen in stand te houden en waar wenselijk verder uit te bouwen, de nagedachtenis van de Vlaamse gesneuvelden (uit de Wereldoorlog 1914-18) in ere te houden, de graven in de IJzercrypte piëteitsvol te bewaren, en naar het programma van de Frontbeweging – Nooit meer Oorlog, Zelfbestuur, Godsvrede – te streven naar vrede, vrijheid en verdraagzaamheid. Zij zal hiervoor alle activiteiten kunnen ontplooiën die de sociaal-culturele ontwikkeling van de Vlaamse gemeenschap ten goede komen, in het bijzonder door het organiseren van de jaarlijkse Bedevaart naar de graven van de IJzer en het aanbieden van educatieve en dienstverlenende activiteiten.”

Zonder al te veel discussie, maar wel met schrapping van de passus 'uit de WO 1914-18', werd deze tijdens de ochtend opgestelde en tijdens de middag aan de leden van de AV overhandigde tekst goedgekeurd. Van nu af aan kwam het Comité in aanmerking om de Toren als beschermd monument te laten erkennen en als gevolg daarvan subsidies te verkrijgen. Nadien konden ook subsidies worden verkregen voor de restauratie van de Toren en de inrichting van het museum. Tegelijk werden de frontermen aangepast, zeg maar gemoderniseerd. Een nieuwe aanleiding tot conflict. In mei 1991 eiste het Vlaams Blok het ontslag van voorzitter *Vandenberghe*.

(evdc)

⇒ Volgende week onderbreken we deze reeks bijdragen en brengen we een bezoek aan het museum in de Toren. Na de vakantie nemen we de draad terug op.

Door de goedkeuring van de nieuwe doelstellingen kwam het Comité in aanmerking om de Toren als beschermd monument te laten erkennen.

Guido Moons: „Door zijn ongedwongen houding slaagde *Lionel Vandenberghe* er vrij vlug in het vertrouwen van de Algemene Vergadering te winnen.”